

TRIBUNE

Jaargang 45 • nr. 11 • december 2009 • Nieuwsblad van de SP • € 1.75

DE LEEFTIJD WAAROP JE RECHT HEBT OP AOW MOET 65 BLIJVEN.
STEUN DE OPROEP VAN DE SP OP WWW.65BLIJFT65.NL

“Dit is pas het begin”

65 blijft 65: enorme actiebereidheid

Het knokploegje van de thuiszorg

HUISJESMELKERS GEZOCHT

Betaal je een veel te hoge huur voor je piepkleine studentenwoning? Zijn herhaalde verzoeken voor onderhoud aan dovemansoren gericht? ROOD, jong in de SP, stelt je in de gelegenheid om jouw huisbaas, bemiddelaar of woningcorporatie te nomineren als 'Huisjesmelker van het Jaar'. ROOD-voorzitter Eva Gerrebrands benadrukt de ernst achter de jaarlijkse 'prijs': "In Nederland is er nog steeds sprake van woningnood, vooral onder studenten en starters. Hierdoor kunnen huisjesmelkers schandalig hoge huren vragen, slecht onderhoud plegen of belachelijke bemiddelingskosten vragen."

**De verkiezing wordt ondersteund door de Landelijke Studenten Vakbond.
Nomineren kan op huisjesmelkervanhetjaar.nl.**

COLOFON

**UITGAVE VAN
DE SOCIALISTISCHE PARTIJ (SP)**
verschijnt 11 maal per jaar

ABONNEMENT

€ 5,00 per kwartaal (machtiging) of
€ 24,00 per jaar (acceptgiro).
Losse nummers € 1,75.
SP-leden ontvangen de Tribune gratis.

REDACTIE

Jola van Dijk, Rob Janssen,
Daniël de Jongh, Diederik Olders

AAN DIT NUMMER WERKTEN MEE:

Patrick Arink, Niels Jongerius, Ronald
Kennedy, Suzanne van de Kerk, Rob de
Kruf, Marjo van Lijssel, Bart Mühl, Karen
Veldkamp, Rob Voss

VORMGEVING

Antoni Gracia
Robert de Klerk
Gonnie Sluijs
Chris Versteeg

ILLUSTRATIES

Arend van Dam
Wim Stevenhagen

SP ALGEMEEN

T (010) 243 55 55
F (010) 243 55 66
E sp@sp.nl
I www.sp.nl

LEDEN- EN ABONNEMENTENADMINISTRATIE

Vijverhofstraat 65
3032 SC Rotterdam
T (010) 243 55 40
F (010) 243 55 67
E administratie@sp.nl

REDACTIE TRIBUNE

Vijverhofstraat 65
3032 SC Rotterdam
T (010) 243 55 42
F (010) 243 55 66
E tribune@sp.nl

DE TRIBUNE IN GESPROKEN FORM

Belangstellenden voor de Tribune op
cd kunnen contact opnemen met de
SP-administratie.

DE TRIBUNE OP INTERNET

www.sp.nl/nieuws/tribune

COVER

Foto: Diederik Olders

IN DIT NUMMER:

Interview

12

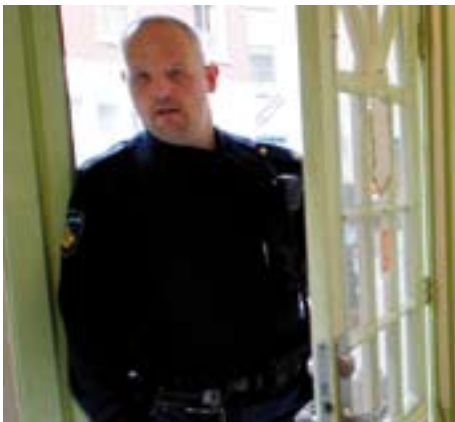
“Wij vrouwen in de thuiszorg laten ons niet uitbuiten”

65 blijft 65

16

“Dit is pas het begin!”

Politie

28

Als oom agent geen tijd meer heeft...

EN VERDER...

- 4 **Fotoreportage: Adopteer een kerstboom!**
- 6 **Herindelingsverkiezingen: “Een prima basis om verder op te bouwen”**
- 18 **On Tour: “Is dat Agnes Kant? Hier in Grûnn?”**
- 22 **Politiek Café Zout: “De reden waarom ik op zondag mijn bed uit kom”**
- 23 **Brussel: “Stop business as usual”**
- 24 **Het XVIe SP-Congres: Hoe gaat de SP haar unieke positie verzilveren?**
- 26 **LinksVoor: Samuel Michon: “Het gaat om rust en geluk in jezelf”**
- 8 Nieuws 27 Gespot 28 Prikbord 29 Uitgelicht 30 Theo 31 Puzzel

Iets dringends

In de Tribune van deze maand wilden we aandacht besteden aan het thema marktwerking in de thuiszorg. En dus ging ik op zoek naar mensen die werkzaam zijn in de sector. Van ons Kamerlid Renske Leijten kreeg ik het telefoonnummer van Joke Stip uit Enschede. “Met haar moet je echt gaan praten”, verzekerde Renske me. En dus belde ik Joke maar eens. Oh ja, ze wilde best geïnterviewd worden door de Tribune. “Wanneer zou dat dan kunnen?”, vroeg ik. “Wat mij betreft vanmiddag nog”, zei Joke. Ik pakte mijn jas en mijn recorder en even later zat ik in de trein naar Enschede. Want ja, zo vaak maak je het als verslaggever niet mee dat iemand zegt: “Kom maar meteen.” Meestal speelt er dan iets dringends, iets met hoge prioriteit, iets wat zo snel mogelijk naar buiten gebracht moet worden.

Toen ik in Enschede aankwam, bleek dat Joke er in de tussentijd spontaan nog drie andere thuiszorg-collega's bij had gehaald: Wilma, Roos en Miriam. Het was dus meens. Verbijsterd was ik, toen ik hoorde hoe anno 2009 wordt omgegaan met mensen die in de thuiszorg werken. Hoe hen het mes op de keel wordt gezet, hoe een loopje met hen en hun cliënten wordt genomen. En hoe het viertal moed toont en in verzet is gekomen. Ze mobiliseren thuiszorgmedewerkers van alle thuiszorginstellingen in Nederland, zoeken de publiciteit, binden de strijd aan samen met de vakbonden en zullen er niet voor terugdeinzen om gerechtelijke stappen te zetten als dat nodig blijkt.

Afijn, we besloten om van het gesprek in Enschede het hoofdinterview van deze maand te maken. Doorgaans treft u op pagina 12 een Bekende Nederlander aan. Als u het verhaal van Joke, Roos, Miriam en Wilma leest, begrijpt u waarom we daar deze keer van afwijken. Het is iets dringends, iets wat we echt naar buiten moeten brengen.

Namens de redactie: Rob Janssen

Oh dennenboom

In Nederland worden ieder jaar zo'n 2,5 miljoen kerstbomen gekapt en na de kerst tot compost verwerkt of verbrand. Het project 'Adopteer een kerstboom' geeft mensen een andere oplossing voor hun oude boom: hij mag weer terug naar de kweker. Daar wordt hij opnieuw geplant en het jaar daarop daarop krijgt de klant zijn 'eigen' boom weer terug.

Het initiatief is vijf jaar geleden genomen door Erwin Kooijman en Kyra Gunneweg. Zij runnen samen een biologisch hoveniersbedrijf in Leusden. Inmiddels zijn er kwekers uit het hele land aangesloten bij het project. De adoptiebomen worden op ambachtelijke wijze en zonder gebruik van bestrijdingsmiddelen gekweekt.

Fotograaf Bart Mühl bracht in beeld hoe Kooijman zich voorbereidt op de decemberdrukte.

Foto's Bart Mühl

Uitslagenavond in Horst aan de Maas, rechts Linda Hogema en Michael van Rengs, nummers 3 en 1 van de SP-lijst

Tevredenheid over raadsverkiezingen

We kunnen tevreden terugkijken op de gemeentelijke herindelingsverkiezingen van 18 november. In Venlo en Zuidplas maakt de SP haar entree in de gemeenteraad en in drie andere gemeenten wist de partij haar positie te consolideren. "De uitslag biedt een prima basis om verder op te bouwen."

"Natuurlijk hadden we gehoopt op meer", zegt Evert Knoester, SP-lijsttrekker in het Zuid-Hollandse Zuidplas. Die gemeente is een fusie van Nieuwerkerk aan den IJssel, Moordrecht en Zevenhuizen/Moerkapelle. Maar met de overwegend conservatief-christelijke achtergrond van de kernen was het geen eenvoudige klus. Zeker als je weet dat het gebied ook nog eens als bijnaam 'Wassenaar van het Groene Hart' heeft. Knoester: "Dat dan het CDA, de SGP en de VVD de grootste partijen worden, kan nauwelijks verbazen. Jammer dat we op een haar na de tweede zetel misten. Niettemin zijn we zeker blij met het resultaat. We

zitten nu in de gemeenteraad en kunnen daar gaan inzetten op kwaliteit. De kwantiteit komt wel bij de volgende verkiezingen. Iedereen in de afdeling heeft goed en enthousiast campagne gevoerd, dus ik heb er alle vertrouwen in."

Uitslagen verkiezingen 18 november 2009

Gemeente	Aantal zetels	Percentage
Oldambt	3	10
Venray	2	7
Horst aan de Maas	5	19,1
Venlo	2	7
Zuidplas	1	5,6

De stilte van Hannover

Alle nieuwsbulletins hadden beelden van de indrukwekkende bijeenkomst waarop afscheid werd genomen van Robert Enke, de doelman van Hannover 96. De vader wiens kind op jonge leeftijd was gestorven, had zich voor een trein geworpen. Hij leed aan depressiviteit, iets waarover hij niet kon en niet wilde praten, omdat-ie niet durfde. Op de bijeenkomst werden ware woorden gesproken. Over de mores op en om het voetbalveld. Over de wanverhouding tussen prestatie en onderling begrip en steun. Over de verzakelijking van het leven. Het volle stadion was stil. Schuld bewust.

Maar zijn wij niet allen een product van onze opvoeding en omgeving? Vast, maar we weten allemaal ook dat ons dat niet ontslaat van de plicht de omstandigheden menselijk te maken en te houden. Persoonlijk en politiek.

Gevraagd naar mijn motivatie om 'in de politiek te gaan', citeer ik graag de Portugese schrijver José Saramago die zei: 'De mens wordt gemaakt door zijn omstandigheden, laten we daarom de omstandigheden menselijk maken.' Zo simpel is het in de kern. Maar hoe doen we dat? Die vraag hoort, wat mij betreft, centraal te staan in de politiek. Want is het wel zo dat we onze kinderen met ons onderwijsstelsel allemaal een eerlijke kans geven? Is het wel zo dat we armoede bestrijden, omdat we weten dat ze de kraamkamer is van achterstelling, ziekte en criminaliteit? Is het wel zo dat we het streven naar winstmaximalisatie voldoende wettelijk beteugelen om werknemers en consumenten te beschermen? Is het wel zo dat we onze ouderen een onbezorgde oude dag zonder armoede, gebrek en eenzaamheid gunnen? Is het wel zo dat we alles doen om die één miljard mensen die honger lijden te helpen?

We bezitten vreselijk veel en we kunnen vreselijk veel, maar we doen te weinig. Of beter, we doen misschien wel te veel, maar de verkeerde dingen. We werken zo hard dat we elk jaar weer een stuk rijker worden met z'n allen. Maar die economische voorspoed vertaalt zich maar heel beperkt in een toename van het geluk van mensen, terwijl de prijs die we betalen voor de alsmaar groeiende rijkdom steeds hoger wordt. Dit toont aan dat we iets fundamenteel fout doen. We besteden onze rijkdom niet aan beter onderwijs, betere zorg en meer veiligheid. We besteden onze rijkdom niet aan vrije tijd, ontwikkeling en kunst en cultuur. We geven ons gezamenlijke geld niet uit aan bestaanszekerheid voor allen. Integendeel. De moderne moraal schrijft voor dat we boven alles ons eigen belang moeten nastreven. Maar we hebben niet in de gaten dat we dat voorbijstreven, doordat we ondertussen het algemeen belang hebben miskend, en de menselijke maat uit het oog verloren zijn.

De mens als de maat van alles. De bijna vijftig duizend mensen in het Hannover-stadion beseften dat het voor iedereen uiteindelijk de essentie is. En daarom was het stil.

Jan Marijnissen

Reikhalzend zagen de landelijke media en politiek uit naar de verkiezingen in Venlo, de thuishaven van Geert Wilders. Alleen... de PVV deed niet eens mee. Zodat het erop leek dat de Venlose raadsverkiezingen enkel nog draaiden om de vraag: welke partij is dan uw tweede keus? Met andere woorden: wie profiteert er het meest van Wilders' afwezigheid? Dat de SP op 18 november met twee zetels haar entree in de raad kon maken, toont aan dat menig Venloonaar zich toch niet liet meeslepen in die hype. "Dat stemt optimistisch", zegt lijsttrekker Alex Vervoort tevreden. "Weliswaar is er in Venlo een ruk naar rechts gemaakt, met de VVD als grote winnaar. De PvdA verloor fors, GroenLinks halveerde. Maar wij zijn de enige linkse partij die wist te winnen. Onze winst biedt een goede basis om verder op te bouwen. Dat zal hard nodig zijn om sociaal beleid op de agenda te krijgen bij het nieuwe college, dat ongetwijfeld een rechtse signatuur zal hebben."

"Juist waar we het meest te zien waren, werden we de grootste"

Ten noorden van Venlo liggen Venray en Horst aan de Maas. In beide gemeenten behield de SP haar zetelaantal van twee, respectievelijk vijf zetels. Dit tot grote opluchting van de Venrayse nummer één, Elianne Sweelssen: "In de kleine dorpen die onze gemeente erbij krijgt is het CDA traditioneel erg sterk. Daarbij kwam dat de opkomst hier ontzettend laag was, slechts 44 procent. Dat we dan toch overeind zijn gebleven, daar ben ik erg blij mee." Grubbenvorst, behorende bij Horst aan de Maas, is ook zo'n kleine kern. Maar daar gaf de SP het CDA het nakijken en werd de grootste partij. Het plaatsje dreigt letterlijk ingesloten te worden door mega-stallen en andere grootschalige, vooral landbouwprojecten ten noorden van Venlo. Dat is nou net waar de SP jarenlang actie tegen voerde. "Juist in Grubbenvorst kwamen we samen met de mensen het meest in verzet, juist in Grubbenvorst waren we regelmatig te vinden", vertelt SP-lijsttrekker Michael van Rengs. "Ik hoef je dus niet uit te leggen dat we dik tevreden zijn met deze verkiezingsuitslag."

In het Groningse Oldambt, waar de plaatsen Scheemda en Reiderland samengaan met Winschoten, groeide de SP van 7 naar 10 procent van de stemmen. In Scheemda en Reiderland samen had de SP drie raadszetels, en dat aantal blijft ook na de fusie met 'grote broer' Winschoten behouden. Voorman Rikus Brader kan alleszins met dat resultaat leven. "Misschien hadden we zelfs nog wat meer verwacht. Maar aan de andere kant: er deden elf partijen mee aan de verkiezingen en de opkomst was wel erg laag. Maar de uitslag geeft ons genoeg vertrouwen en houvast om in de toekomst nog meer samen met de bevolking dingen op touw te zetten."

Tekst Rob Janssen

Foto Jurgen Mols

EU met, België zonder staatshoofd

In 2007 kende België een 'formatiecrisis': na de verkiezingen lukte het niet een regering te vormen. Na zes maanden trad dan eindelijk premier Leterme aan, die al na negen maanden plaatsmaakte voor Van Rompuy. Nu kunnen de Belgen weer op zoek naar een premier, want na een klein jaar verruult Van Rompuy het Belgisch bestuur voor het Europese. SP-Tweede Kamerlid Harry van Bommel is voorzichtig optimistisch over de keuze voor de Belgische premier Van Rompuy als voorzitter van de Europese Raad. "Hij komt uit een klein land, waardoor de belangen van kleine landen niet gemakkelijk zullen ondersneeuwen." Maar Van Bommel benadrukt dat Van Rompuy niet bekendstaat als sterk leider, waardoor er een kans bestaat dat hij zijn agenda laat bepalen door Europese grootmachten. "Als hij zich ontwikkelt tot president van een Europese superstaat, dan vindt hij de SP op zijn weg."

Misbruik van de crisis

De regering pakt de economische crisis aan om slechte en impopulaire infrastructurele projecten door te drukken, vindt SP-Tweede Kamerlid Emile Roemer: "Men denkt hiermee de snelheid er in te houden, terwijl iedereen voorziet dat deze nieuwe regels zorgen voor nieuwe en langere rechtspraak. Tot aan het Europese Hof toe. Zo wordt de crisis- en herstelwet de verdragingswet." De SP

Asbest

Asbest op daken: saneren is goedkoper!

Huizenhoog werden SP-Kamerlid Remi Poppe en een cameraman van RTV-Noord met een hoogwerker de lucht in getild: het dak van een boerenstal in het Drentse Borger Compagnie op. Daar wilde Poppe laten zien dat er geen windkracht tien voor nodig is om levensgevaarlijke asbestvezels via rondwaaiend mos op het erf terecht te laten komen. Lang werd aangenomen dat asbestcementdaken geen gezondheidsrisico's opleveren. Maar volgens recent onderzoek van het Wetenschappelijk Bureau van de SP is sanering van asbestcementdaken absoluut noodzakelijk. Minister Cramer geeft het vooralsnog geen prioriteit. Poppe: "De minister kijkt alleen naar de kosten van de sanering, maar onderschat het risico voor de volksgezondheid en de kosten die daaraan kleven."

Foto LokaalTV

heeft al vorig jaar voorgesteld om ter wille van het behoud van werkgelegenheid juist te investeren in bijvoorbeeld de spoorwegen, maar ook het renoveren van verouderde woningen. Dat bleek aan dovemansoren gericht. "Nu wil de regering ineens allerlei regels zomaar opzij schuiven om wegen en vliegvelden aan te leggen." De projecten die de regering wil doorvoeren zijn onder andere de A4 Midden Delfland, de Zuidplaspolder en wegverbredingen rondom Amsterdam.

Foto Govert de Roos

Hulp aan havenarbeiders

De Amsterdamse havenwethouder Ossel heeft toegezegd om met reddingsvoorstellen te komen om de werkgelegenheid bij Containerterminal ACT veilig te stellen. Ossel geeft hiermee gehoor aan het verzoek van SP-raadslid Laurens Ivens. "De gemeente heeft fors geïnvesteerd in de containerterminal en kan het dan ook niet maken om de mensen nu in de kou te laten staan." De werknemers dreigen in 2010 hun baan te verliezen wanneer ACT zijn laatste klant verliest. De SP wil dat

Amsterdamse containerbedrijven zich specialiseren om uit het vaarwater van megahavens in Antwerpen en Rotterdam te blijven. "ACT zou zich kunnen richten op kleine en middelgrote partijen of op de binnenvaart. We moeten ons in ieder geval inzetten voor de werkgelegenheid in de havens."

Internationale personeelsroof

Het AMC en VU Medisch Centrum willen tientallen medisch specialisten uit India aantrekken. SP-Tweede Kamerlid Henk van Gerven wil dat deze personeelsroof een halt wordt toegeroepen. "India heeft zelf een tekort aan verpleegkundig personeel. Het is moreel verwerpelijk om onze rijkdom in te zetten om verpleegkundigen uit arme landen te halen, terwijl die daar hard nodig zijn." Dat het Groningse UMCG een paar maanden terug specialistische verpleegkundigen uit India aantrok vond minister Klink ethisch niet verantwoord, zei hij in antwoord op SP-Kamer vragen. "Het morele appel van de minister werkt niet. Klink moet keiharde afspraken maken met de ziekenhuizen en andere zorginstellingen", zegt Van Gerven. Hij wil dat het kabinet meer gaat investeren in het opleiden en werven van verpleegkundigen in eigen land.

Onderwijsraad onwijs

Leraren moeten aan een prestatieloon om te bezuinigen op het onderwijs. Met dit advies maakt de Onderwijsraad zich volstrekt ongeloofwaardig, vindt SP-Kamerlid Jasper van Dijk. "Nederlandse leraren maken nu al het hoogste aantal uren voor de grootste klassen." Van Dijk heeft minister Plasterk van Onderwijs dan ook

gevraagd dit advies naar de prullenmand te verwijzen. Uit het SP-onderzoek 'De leraar aan het woord' blijkt dat leraren enorm belemmerd worden door bureaucratie en grote klassen. "De Onderwijsraad roept dat leraren harder moeten werken, maar vertikt het om te kijken naar de oorzaken van de hoge werkdruk." De Onderwijsraad zet verder in op tijdschrijven van leraren. "Dat zadelt leraren op met nieuwe administratieve rompslomp."

Tatoeagefolder

'Nieuw reisdocument aangevraagd? Laat nu kosteloos uw burgerservicenummer op uw arm tatoeëren! Doordat u hiermee nog eenvoudiger geïdentificeerd kunt worden vergroot dit uw gemak o.a. aan de balie en bij internationale vluchten.' In verschillende steden ontvingen mensen een foldertje met deze provocerende boodschap. Het blijkt een persiflage. Daarmee wil actiegroep 'Het Nieuwe Rijk' de privacy-discussie aanzwengelen nu de regering van alle Nederlanders vingerafdrukken in een centrale database gaat opslaan. Staatssecretaris Ank Bijleveld (CDA) heeft aangifte gedaan tegen de makers. De SP stemde in de Eerste en Tweede Kamer tegen de centrale vingerafdrukken-opslag. SP-Tweede Kamerlid Ronald van Raak: "Vingerafdrukken: dat is een 19e-eeuwse techniek. Het risico dat mensen door fouten of fraude verkeerd in het systeem komen is te groot. En dan heb je echt een groot probleem."

Foto Het Nieuwe Rijk

Jonge helden

Kinderlintjes

De internationale Dag van de Rechten van het Kind, op 20 november, wordt jaarlijks door diverse gemeentes aangeprezen om bijzondere kinderen in het zonnetje te zetten. Zo kregen in Oss 'jonge helden' een lintje opgespeld door burgemeester Klitsie. Organisator Lilian Marijnissen: "Dat vonden ze helemaal geweldig! Zodra de burgemeester iets wilde zeggen werd het muisstil." Bijzonder, met 'Raggende Man' Bob Fosko als presentator van de avond. Onder de onderscheiden kinderen van dit jaar zijn zieke kinderen die zich inzetten voor lotgenootjes, kinderen die het zwerfafval in hun buurt te lijf gaan en nog vele andere jonge helden.

Foto Paul Peters

De zorglijke balans van marktwerking

De zorgpremie is sinds 2006 gemiddeld 28 procent duurder geworden. Volgens SP-Kamerlid Henk van Gerven kunnen we na bijna vier jaar marktwerking een treurige balans op maken: meer bureaucratie, hogere eigen bijdragen, stijgende premies en minder zekerheid. "Door de marktwerking zouden de premies niet zo hard stijgen. Maar nu zien we de zegeningen

van de markt." De SP wil dat de zorgpremie inkomensafhankelijk wordt. "Een bijstandsmoeder betaalt evenveel zorgpremie als een miljonair. Vooral de chronisch zieken, mensen met een handicap, de lagere inkomens en de ouderen betalen de rekening."

Linkse coalitie Nijmegen valt uiteen

Drie maanden voor de gemeenteraadsverkiezingen is het linkse college van Burgemeester en Wethouders in Nijmegen gevallen, over een voorstel van de PvdA-fractie. De liefde tussen PvdA, GroenLinks en SP was al een tijdje bekoeld, maar op 24 november dreef de PvdA een langlopend conflict over lokale belastingen op de spits. De PvdA-fractie wilde per se een extra belastingvoordeel voor bedrijven regelen. Het gehele college, met de PvdA-wethouder van Financiën voorop, vond dit voorstel onaanvaardbaar. SP-fractievoorzitter Hans van Hooft: "Deze extra belastingverlaging slaat een gat van bijna twee miljoen euro in het huishoudboekje van de stad. Volstrekt onverantwoord, want er komen nog miljoenen aan rijksbezuinigingen op de gemeente af."

Minimumloon? Sandd erover

Het kan zomaar zijn dat de blauwe envelop van de Belastingdienst of een brief van het UWV binnenkort bij u wordt bezorgd door een medewerker van postbedrijf Sandd. Sandd heeft namelijk onlangs een overheidsgrunning van 70 miljoen stuks poststukken verkregen. Omdat het postbedrijf het minimumloon ontwijkt met stukloon, vreest SP-Kamerlid Sharon Gesthuizen dat hierdoor de arbeidsvoorwaarden in de hele sector in geding komen. "Door de markt te liberaliseren heeft het kabinet de postwerkers vogelvrij verklaard en nu levert ze zelf het eerste schot."

Kunt u mij de weg naar Argleton vertellen, meneer?

Met Google Maps kun je online makkelijk de kleinste gehuchten vinden. Zo vind je niet ver van de M59-snelweg in het Engelse Lancashire het plaatsje Argleton. Niets bijzonders, ware het niet dat die plaats in het echt helemaal niet bestaat. Toch kun je op internet informatie vinden over uitgaansgelegenheden in Argleton en zelfs de dichtstbijzijnde chiropractor opzoeken. Volgens internetdeskundigen is de 'spookstad' waarschijnlijk in het leven geroepen door cartografen van Google om kopiëren te voorkomen. Bovendien is Argleton een anagram for 'Not real, G...' Het Nederlands-Belgische concern Tele-Atlas, dat de kaarten levert, ontkent dat er sprake zou zijn van enige opzet maar belooft plechtig Argleton van Googles kaart te vegen.

Bankier in missionarishouding

Goldman Sachs is 'de meest effectieve geldmachinerie die het kapitalisme ooit heeft voortgebracht', schrijft de Britse Sunday Times. Met een vermogen van een triljard dollar en omzetten in de tientallen miljarden is dat misschien niet overdreven. Het stempel 'aagierkapitalisten' lijkt minstens zo terecht: 'In het gebouw werken mensen die meer verdienen dan sommige landen.' In New York heeft de krant een interview met de spin in het web van deze 'machine', topman Lloyd Blankfein die jaarlijks 50 miljoen dollar aan bonussen opstrijkt. Dat is geen cent te veel, verklaart hij met droge ogen: 'Wij creëren namelijk welvaart.' Alhoewel hij

Uitglijer

Op de lange baan

Evenementencomplex SnowWorld in Zoetermeer mag – voorlopig – geen vierde kunstmatige piste aanleggen. De gemeenteraad van de Zuid-Hollandse gemeente heeft het voorstel van tafel geveegd. "Het gebouw past niet in het landschap", licht Bas Schuiling van de plaatselijke SP-fractie toe. SnowWorld wilde de vierde baan namelijk aanleggen in het natuurgebied Buytenpark. "Recreanten zouden aankijken tegen een kolossaal gebouw van 300 meter lang. Verder zou de habitat van de ransuil (die op de rode lijst van beschermde diersoorten staat) bedreigd worden." Toch denkt Schuiling dat uitbreiding nog niet van de baan is. Zowel college als SnowWorld stellen zich halsstarrig op. "De wethouder heeft er zijn positie aan verbonden." Op 14 december wordt de vierde baan weer in de raad besproken. "Dat noem ik doordrukken. Ik heb er dan ook weinig vertrouwen in dat in die korte tijd een goed alternatief ontwikkeld kan worden."

Foto SP-Zoetermeer

begrijpt dat mensen 'pislink' zijn op banken, vindt hij dat bankiers een 'belangrijke maatschappelijke functie' hebben. Sterker nog: 'We doen het werk van God.' In de wandelgangen treft de journalist een medewerker die, gekscherend, een heel ander beeld schetst van de bedrijfs-ethiek: 'We zijn geen types die babyzeehondjes doodknuppelen. Wij knuppelen desnoods baby's dood.'

Dienstenwet komt, maar zonder steun SP

De Europese Dienstenrichtlijn is door de Eerste Kamer goedgekeurd, zonder steun van de SP-fractie. "Er is gelukkig door veel strijd heel wat vooruitgang geboekt. Maar er blijft nog te veel onzeker om ja te zeggen", zegt SP-senator Tuur Elzinga over de Dienstenwet, die al in 2006 door het Europees Parlement is aanvaard. De 'Bolkensteinrichtlijn' liberaliseert de dienstenmarkt, maar daarbij is het gewraakte 'land-van-oorsprong-principe'

gesneuveld, onder druk van succesvolle internationale acties waar ook de SP aan deelnam. Dat zou leiden tot oneerlijke concurrentie op basis van arbeidsvoorwaarden. Maar uit recente uitspraken van het Europese Hof blijkt dat de beloofde sociale bescherming in de praktijk vaak uitblijft. Kortom: "Er is onvoldoende reden om 'ja' te zeggen tegen deze Dienstenwet."

Klokkenluiders in de zorg

Er komt een klokkenluidersregeling in de zorg. Gezondheidsminister Klink geeft hiermee gehoor aan het voorstel van SP-Tweede Kamerlid Renske Leijten. "Eindelijk stapt de minister nu af van de zelfregulering", aldus Leijten. "Gelukkig, want niemand is gebaat bij een zwijgcultuur in de zorg." Ze wijst op verslaafdenopvang Winnersway die personeel zwijgcontracten oplegt en de recente intimidatie van thuiszorgmedewerkers die willen overstappen naar Buurtzorg Nederland. In 2004 heeft de regering besloten dat elke sector zelf moet werken aan een klokkenluidersregeling. Tot op heden is dat nog niet gebeurd in de zorg. "Terwijl het juist daar van belang is dat mensen zich vrij voelen om misstanden aan te kaarten. Daar wordt de zorg alleen maar beter van."

Foto Frederik De Buck / flickr.com

Inhuurcultuur

De provincies hebben vorig jaar voor 237,4 miljoen euro aan extern personeel ingehuurd. Dat blijkt uit een inventarisatie van de SP. Dat bedrag komt neer op bijna een kwart van de totale personeelskosten. In sommige provincies ligt het zelfs boven de 30 procent. Ter vergelijking: minister Ter Horst heeft de maximumgrens voor externe inhuur voor ministeries vastgesteld op 13 procent. "Externen inhuren wanneer dat niet nodig is, kost de samenleving heel veel geld", verduidelijkt SP-Kamerlid Ronald van Raak. "Men moet juist inzetten op eigen personeel, en daarmee zorgen dat kennis en kunde in de organisatie blijven." Hij stelt voor dat vanaf volgend jaar de provincies ook maximaal 13 procent besteden aan ingehuurd personeel. Bij de vier grote steden blijkt 21,3 procent van de arbeidskosten naar extern personeel te gaan.

Minder bezuinigen op ontwikkelingslanden

Minister Koenders gaat de bezuinigingen op het bestrijden van hiv/aids, malaria en tuberculose in ontwikkelingslanden beperken. Dat schrijft hij in een brief aan de Tweede Kamer. Een Meerpartijeninitiatief van SP, CDA, CU, SGP en D66 vond het onacceptabel dat Koenders organisaties als UNAIDS en Global Fund met tientallen miljoenen wilde korten. "Dankzij de miljarden aan hulp is het aantal mensen dat nu toegang heeft tot de behandeling van hiv/aids in zes jaar tijd gegroeid van vierhonderdduizend tot 4,5 miljoen", aldus SP-Kamerlid Ewout Irrgang, voorzitter van het Meerpartijeninitiatief. "Een goed voorbeeld van succesvolle hulp." De bezuinigingen

Opsteker

Zuid-Holland gaat voor schone lucht

Begin dit jaar rapporteerde de SP-statenfractie van Zuid-Holland dat tientallen grote bedrijven in de provincie onnodige luchtverontreiniging veroorzaken. De raffinaderijen van Shell, Esso, BP en Kuwait Petroleum bleken een vergunning te hebben gekregen, hoewel ze niet over de in Europese richtlijnen voorgeschreven Best Beschikbare Technieken beschikken. Eind oktober werd het rapport besproken door de Provinciale Staten. Daarop beloofde de Zuid-Hollandse milieu-gedeputeerde plechtig dat de vergunningen voor eind volgend jaar in orde zullen zijn. De SP-fractie is blij met de toezegging. "Eind 2009 was beter geweest, maar we zijn verheugd dat, na eerdere bagatellisering en ontkenning, de provincie toegeeft dat er wel degelijk een achterstand moet worden ingehaald." Juiste vergunningen kunnen jaarlijks de schadelijke uitstoot met 40 duizend ton beperken.

Foto niksa arne / sxc.hu

zijn echter nog niet volledig van tafel en daarom is een wijzigingsvoorstel op de begroting ingediend.

Houd noodopvang open

Gemeenten moeten het recht hebben om noodopvang voor asielzoekers te behouden, vindt SP-Kamerlid Krista van Velzen. Staatssecretaris Albayrak van justitie wil per 1 januari alle

gemeenten dwingen om deze opvang op te heffen, omdat dit is afgesproken met de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) in het kader van het generaal pardon. Van Velzen noemt dat akkoord een gedrocht, omdat het mensen treft die niks met het generaal pardon te maken hebben. "In deze opvang zitten mensen die rechtmatig in Nederland zijn maar die geen recht op onderdak hebben. Dat is een raar fenomeen; je mag hier wel zijn, maar krijgt geen onderdak

en mag ook niet werken. Op deze manier worden mensen gedwongen op straat te overleven met alle gevolgen van dien, zoals criminaliteit en uitbuiting."

Marktplaatsen in moordhandel

Nederlandse bedrijven leveren defensiemateriaal aan landen die in oorlog zijn of waartegen een wapenembargo geldt. Dat stelt de Campagne Tegen Wapenhandel in het rapport 'Marktplaatsen in moordhandel'. Volgens het Zweedse SIPRI zou Nederland wereldwijd de zevende plek innemen op die markt. Uit het rapport blijkt dat Nederland een recordjaar achter de rug heeft wat betreft wapenexport. Die handel vindt soms plaats in 'spanningsregio's'. Dat gaat tegen de Europese regels in. Zo zou Pakistan vorig jaar voor vier miljoen euro aan defensiemateriaal hebben ingeslagen bij Nederlandse bedrijven en zou ons land een radar hebben geleverd aan de Libische president Khadaffi. Ook zou Nederland een prominent doorvoerland voor wapens zijn. Zo is vanuit de VS voor 8,2 miljoen aan vuurwapenpatronen doorgesluisd naar Georgië, vlak voor het conflict met Rusland in 2008. Het rapport noemt met name DSM Dyneema en Ten Cate Advanced Composites als bedrijvige lobbyisten op wapenbeurzen.

Foto barjack / flickr.com

Roos Balster, Miriam Berns, Joke Stip en Wilma Waijenberg

“Vroeger had je hier textielbaronnen, tegenwoordig thuiszorgbaronnen”

Ze noemen zichzelf een knokploegje: Joke Stip, Roos Balster, Miriam Berns en Wilma Waijenberg uit Enschede. Alle vier werken ze in de thuiszorg, maar de marktwerking zet meer en meer een streep door het werk dat ze sinds jaar en dag vol passie doen. Nu is de maat vol.

Roos Balster: “Een oude mevrouw, bij wie ik al jaren werk, is al een tijdje erg onzeker. Ze is bang, heeft geen idee wat er boven haar hoofd hangt. Daarom klampt ze zich aan mij vast. Daarom heb ik met haar afgesproken om samen een zogenaamde pgb te ‘doen’: een persoonsgebonden budget. Zo kunnen we bij elkaar blijven.”

Balster beseft goed dat ze zichzelf hiermee tekortdoet. Want met een pgb ben je in dienst van de cliënt. Feitelijk ondergraaft ze haar eigen rechtspositie, verlaat ze haar dienstverband. Dat betekent: geen pensioenopbouw en geen ziekengeld. “Maar dit is de enige manier om haar niet uit te hoeven leveren aan malafide zorginstellingen die ver onder de prijs gaan zitten. Kijk, ik heb een man met een goede baan en heb de luxe om bij die mevrouw te kunnen blijven tot ze er niet meer is. Voor heel wat alleenstaande collega’s ligt dat anders. Zij kunnen zich zoiets gewoonweg niet veroorloven.” Joke Stip: “Dat is het gemene. Men gaat er gewoon van uit dat wij, vrouwen in de thuiszorg, dit allemaal doen als een bijbaantje. Zo van: die vrouwen poetsen daar alleen maar omdat ze dan een leuk centje kunnen bijverdienen. Onzin! Velen van ons moeten hard werken om rond te komen. Maar ons werk wordt niet als volwaardig gezien.”

Ze werken alle vier al vele jaren bij de Twentse zorginstelling Livio als zogenaamde Thuishulp A (een zorgwerker die de cliënt thuis huishoudelijke hulp en zorg biedt –red.). Maar nu gaat hun werkgever dit werk mogelijk verliezen aan het machtige Thuiszorg Service Nederland (TSN).

Voelen jullie de bui al hangen?

Roos Balster: “Die bui voelden wij eigenlijk jaren geleden al hangen, toen duidelijk werd dat de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) landelijk doorgevoerd zou worden. Gemeenten kregen de ruimte om zelf de huishoudelijke zorg te regelen en gingen voor de goedkoopste oplossing. Hoe die zorg dan geleverd gaat worden, daar keken ze niet naar. Rampzalig voor de mensen die zorg nodig hebben én degenen die in de zorg werken. De goedkoopste oplossing leidt ook tot salarisverlaging, want de zorginstellingen redden het niet meer met hun budget.”

Stip: “En na verloop van tijd hebben we gezien dat er in de concurrentiestrijd heel veel dingen gebeuren die niet door de beugel kunnen. Bijvoorbeeld gemeenten die ineens gaan herindiceren (opnieuw bepalen welke zorg mensen krijgen –red.) om tot een goedkopere vorm van zorg te komen. Tot dan toe werden die indicaties door een onafhankelijke instelling gedaan. Omdat veel gemeenten het goedkoper wilden, brachten ze de gevestigde zorginstellingen in problemen. Want wij, als Thuishulpen A, zouden door de nieuwe indicatie in een lagere loonschaal moeten om het allemaal betaalbaar te krijgen. Maar Livio heeft ons al die tijd netjes ons oude loon doorbetaald en daarop miljoenen moeten bijleggen. Met als gevolg dat Livio, nu de tweede ronde inschrijving voor de deur staat, gewoon geen geld meer heeft om in ons te investeren. Dat zit dus allemaal besloten in die Wmo.”

Wilma Waijenberg: “En die miljoenen die onze thuiszorginstelling betaald heeft, die

heeft de gemeente in feite kunnen sparen! Dat geld kon dus naar eigen inzicht besteed worden. Bijvoorbeeld aan drugsverslaving – als het maar in die Wmo-pot bleef. Maar ik vind: geld dat bedoeld is om huishoudelijke hulp in te kopen, moet daar ook voor gebruikt worden. En als je dan wat overhoudt, wat is er dan op tegen om dat zolang weg te zetten en het te gebruiken wanneer het wel nodig is?”

Stip: “Natuurlijk; de gemeenten hebben die Wmo ook maar door de strot geduwd gekregen. Ze moeten die nu eenmaal uitvoeren. Maar je kunt als gemeente dan twee dingen doen: óf er een potje van maken óf een sociaal beleid gaan voeren. En dat laatste is hier in Twente niet gebeurd. Hier zijn ze onder de kostprijs gaan zitten en met hun eigen berekening gekomen. Achteraf is door de vakbond ook nagerekend dat in die berekening een aantal zaken niet meegenomen is, zoals vakantietoeslag, ziekte, cursussen, opleidingen, daar is allemaal geen rekening mee gehouden. Ja, zo kun je die prijs wel drukken. Ze hopen dat er dan iemand op inschrijft die het daar wel voor kan leveren. En dat is dus ook gebeurd: TSN, een dochterbedrijf van schoonmaakconcern Asito.”

Maar wat moet ik me voorstellen bij een schoonmaakbedrijf in de thuiszorg?

Balster: “Goeie vraag, ik weet ook niet wat dat moet worden. Echt niet. Weet je wat ik zo jammer vind? Er zijn zoveel mensen die in de zorg werken. Die dit met liefde doen en met heel veel plezier naar hun werk

Joke Stip

Wilma Waijberg

“Men gaat er gewoon van uit dat wij dit allemaal als bijbaantje doen”

Miriam Berns

Roos Balster

gaan. Nou, die mensen worden aan de kant gezet. Want veel mensen zeggen: ik heb nu die leeftijd, ik ga met de vut. Want ik kan beter 70 procent van mijn loon krijgen dan straks een jaar voor een nieuwe zorgaanbieder werken die me na een jaar ontslaat omdat-ie m'n loon niet meer kan betalen. Want dan krijg je 70 procent van 70 procent! En straks worden er mensen aangetrokken die móeten van de gemeenten, omdat ze in de bijstand zitten. Niks mis met die mensen, maar zij zijn niet gemotiveerd voor dit werk. Anders hadden ze het allang gedaan. Zij kiezen hier niet voor; ze worden gedwongen om dit werk te doen. Mensen die wél graag in de zorg willen blijven werken, gaan nu afscheid nemen. Een heel trieste zaak.”

Wat merkten jullie op de werkvloer van de Wmo?

Balster: “De afstand binnen de zorginstelling werd geleidelijk aan steeds groter. Vroeger kon je zo bij je baas binnenlopen. Nu moet ik haar mailen om haar te bereiken.” Stip: “Dat komt omdat onze thuiszorginstelling Livio een plan bedacht om kosten te verminderen, voor overhead, management enzovoort, zodat ze ons in dienst konden houden. Maar dat houdt dus inderdaad in dat je amper nog contact hebt.” Waijnenberg: “Het allerergste vind ik toch die herindicaties. Mensen bij wie wij kwamen als Thuishulp A kregen ineens een lagere indicatie. Ook al heb je daar tien of vijftien jaar gewerkt; jij moet daar weg en er komt een alfahulp voor in de plaats, die alleen schoonmaakt.” Berns: “Terwijl in de oude situatie duidelijk was dat iemand hulp met een zorgcomponent nodig heeft. En in tegenstelling tot een alfahulp heeft de Thuishulp A een zorgcomponent. Wij nemen de huishouding over van mensen met een fysieke handicap, hebben een signalerende functie, kunnen mensen helpen, doorverwijzen, we signaleren het als er iets niet pluis is, zodat er meer of andere hulp komt.”

Hoe kijken jullie cliënten tegen al deze ontwikkelingen aan?

Stip: “Roos zei al dat de cliënten erg onzeker zijn geworden. En nu de aanbestedingen weer voor de deur staan al helemaal (bij een aanbestedingsronde kiest de gemeente welke instellingen de zorg mogen leveren -red.) Cliënten weten niet wat er gaat gebeuren en wat ze moeten doen. Terwijl het nota bene de cliënt zelf is

die moet gaan kiezen tussen de winnaars van de aanbesteding. Dus de onzekerheid wordt alleen maar groter.”

Maar wat is er mis met die keuzevrijheid voor de cliënt?

Stip: “Nou, feitelijk is er helemaal geen keuzevrijheid! Alleen al in Enschede dingen er acht zorginstellingen mee. Het merendeel daarvan zijn kleine partijen die maar een gering aantal mensen op kunnen nemen. Dat betekent dat ze óf weinig cliënten óf weinig personeel erbij kunnen hebben. TSN is veruit de grootste en krijgt uiteindelijk dus een monopoliepositie in heel Twente. Dus de mensen die nu moeten kiezen – onze cliënten – hebben geen keus. Ze moeten gewoon voor TSN kiezen omdat niemand anders hen op kan nemen. Dus wat nou eerlijke concurrentie? Terwijl de Wmo juist moest inhouden dat je elkaar eerlijk moet beconcurreren op prijs en kwaliteit. Dat gebeurt dus gewoon niet; noch in prijs, noch in kwaliteit.”

Maar wat is precies jullie bezwaar tegen TSN?

Waijnenberg: “Joke en ik zijn laatst ‘undercover’ naar een inloopmiddag bij TSN geweest. Om eens te kijken wat ze te bieden hadden. Nou, het eerste wat ze vroegen was: ‘Hoeveel cliënten heb je en gaan die met je mee?’ Terwijl ze donders goed weten dat de cliënt dat beslist en niet wij. Met andere woorden: Wij zijn niet belangrijk. Nee, cliënten binnenhalen; dát is belangrijk! Wat we ook hebben ontdekt is dat TSN de indicaties verandert, omdat de huidige indicaties niet in hun straatje passen. Stel dat iemand drie uur hulp heeft, dan zeggen ze bijvoorbeeld: ‘Nou, die mevrouw kan wel een halfuurtje minder hebben.’ Vervolgens declareren ze op basis van de indicatie van de gemeente, die vaak dus al te laag is. Ze laten ons dus werken volgens hun eigen goedkopere indicatie en strijken de rest op. Toen hebben we de publiciteit opgezocht.”

Maar Roos sprak over malafide thuiszorginstellingen. TSN doet met die herindicaties toch hetzelfde als de gemeente?

Waijnenberg: “Ja, maar da's nog lang niet alles. Een opmerkelijke gang van zaken was die rondom de aanbesteding. De inschrijving daarvoor moest op 1 september ingeleverd worden. Stond er de volgende dag in de krant: ‘TSN doet niet mee, want die heeft per ongeluk de

inschrijving te laat ingediend.’ Ondertussen had TSN-directeur Jan Torny ons uitgenodigd voor een gesprek vanwege de negatieve publiciteit die wij veroorzaakt hadden. Zegt Torny tegen ons: ‘Ja, dat met die inschrijving die te laat was, dat heb ik expres zo gedaan. Je denkt toch niet dat ik gek ben! Zo kan ik mooi aanschuiven bij de tweede onderhandelingsronde.’ Toen lagen Livio en nog twee andere instellingen er namelijk al uit! En inderdaad: hij kon zo aanschuiven en werd dus ook nog beloond voor dat gedrag! Nog zoiets: tijdens een van z'n informatieavonden zaten er zo'n twintig mensen uit de thuiszorg en wel honderd mensen die bij wijze van spreken achter de kassa vandaan kwamen. Zegt Torny doodleuk tegen ons: ‘Och, die kassa-meiden zet ik in een handomdraai op jullie plaats.’ Ik zei: ‘Dan heb jij een probleem, want dan kun jij niet meer de kwaliteit van zorg leveren die je hoort te leveren.’ Maar dat maakte geen indruk. Voor hem is dit gewoon een spelletje. Nou, dan moet-ie Intertoys of Bart Smit maar opkopen, want met mensen hoor je niet te spelen. Luister, ik ben weduwe en moet in m'n eigen onderhoud voorzien. Ik werk graag, maar wil er ook op een eerlijke manier voor betaald worden. Maar bij TSN zou ik 261 euro bruto in de maand moeten inleveren.”

Hoezo?

Waijnenberg: “Omdat Torny ons gewoon een paar loonschalen terugzet. Hij beweert dat de grote thuiszorginstellingen dat samen hebben afgesproken. Helemaal niet waar, want zoiets wordt overlegd met de vakbonden. Maar hij maakt gewoon z'n eigen regels. We kunnen wel in onze oude loonschaal blijven, maar dan worden we getest of we geschikt zijn voor het werk dat we doen. En dan wil hij ons op cursus sturen en dat we zorg erbij gaan doen.” Stip: “Als je verdergaande zorg gaat leveren, heb je vaak ook met onregelmatige diensten te maken. Met avonduren en werken in de weekends.” Wilma: “En als we dát allemaal gaan doen, dán kunnen we in onze oude loonschaal blijven. Uitbuiting is het.”

Wat gaan jullie nu doen?

Stip: “We hebben inmiddels allerlei middelen aangeboord. We hebben alle Kamerleden opgeroepen om de initiatiefwet van de SP te ondersteunen (zie kader). Gelukkig zet de SP – met Renske Leijten

“Kwaliteit komt van betrokken, goed opgeleide medewerkers”

voorop – zich ontzettend goed voor ons in, ook hier in de regio. We hebben bovendien nauw contact met de vakbonden. En verder: feitelijk is in de Wmo opgenomen dat wij als burgers de gemeente ter verantwoording kunnen roepen. Wij beraden ons nu op welke manier we dat kunnen doen. Als we naar de rechter zouden moeten, dan doen we dat. Wij kunnen onder ede verklaren wat Jan Torny ons verteld heeft. Volgens ons maakt hij zich schuldig aan fraude. Dat zou een reden kunnen zijn om zo'n bedrijf te weren. Kijk, als wij gedwongen overgenomen worden door Torny, dan maken wij ons medeschuldig aan zijn praktijken. En daar wens ik niet aan mee te doen.”

Waijenberg: “Wat we duidelijk willen maken, is dat wat hier in Twente gaande is in heel Nederland speelt. We hebben soortgelijke verhalen gehoord uit Haarlem, Utrecht, noem maar op. Alleen heeft de gemeente Enschede de laagste kostprijs neergelegd van Nederland: 19 euro per uur. In Maastricht is dat bijvoorbeeld 26 euro.”

Stip: “En dan zeggen ze: ‘Als andere instellingen het voor die 19 euro kunnen, waarom kan Livio dat dan niet?’ Daarop

zeggen wij: waarom kan het in Maastricht wel hoger zijn en in Enschede niet?”

Maar 19 euro per uur is toch zo slecht nog niet...?

Stip: “Dat zijn ook geen uurlonen van ons, dat zijn bestekprijzen! Dat is het bedrag dat de gemeente geeft aan de instelling die het werk mag doen. En met die 19 euro moet alles betalen worden: dus ook het administratieve deel, het management, het gebouw, de afschrijvingen, computers, álles. Netto hou je vijf, zes euro over. Ik bedoel het niet discriminerend, maar daarvoor haal je nog geen Pool hiernaar toe. Ik laat me niet uitbuiten. Die tijd hebben we gehad.”

Waijenberg: “Vroeger hadden we hier textielbaronnen. Nu thuiszorgbaronnen.”

Stip: “Straks kan alleen degene met een torenhoog inkomen nog een zorgpakket voor oma regelen.”

Waijenberg: “Dáár is deze regering op uit. Gratis buurthulp, dat mensen met een uitkering verplicht worden om klusjes op te knappen in de buurt. Dat kinderen weer voor de ouders gaan zorgen.”

Stip: “Terug naar de vorige eeuw, tot je weer armenhuizen vol met oude mensen krijgt. Daar gaat het naartoe. Nou, als dat het is waarvoor we moeten kiezen dan is er maar één oplossing: een andere regering.”

Tekst Rob Janssen
Foto's Rob Voss

De SP heeft drie initiatiefwetten voor een menselijke thuiszorg ingediend. Eén om de verplichte aanbesteding te schrappen. Eén die regelt dat gemeenten het geld dat ze krijgen voor de Wmo ook moeten besteden aan de zorg. De laatste wet moet een basistarief in de wet vastleggen voor de hulp in het huishouden. Agnes Kant: “Zo kunnen gemeenten niet meer onder een prijs aanbesteden waardoor bedrijven hun personeel geen cao-loon kunnen betalen. Kwaliteit krijg je niet door op de prijs te concurreren. Kwaliteit is er door betrokken, goed opgeleide medewerkers.”

WWW.MENSELIJKETHUISZORG.NL

65 blijft 65: enorm

In Rotterdam, Assen, Eindhoven en Deventer hebben tienduizenden mensen gedemonstreerd tegen de kabinetsplannen om de AOW-leeftijd te verhogen. Georganiseerd door de vakbonden, gesteund door de SP. Op de dag van de manifestaties was het warm en zonnig voor deze tijd van het jaar. Voorbode van een hete winter?

Actieve SP'ers uit heel het land, waaronder alle SP-Kamerleden, deelden koffie, soep, stroopwafels en actieborden uit. Ze verzamelden handtekeningen voor de volkspetitie [65blijft65.nl](https://www.65blijft65.nl). En er meldden zich nieuwe leden aan. Harry van Bommel was in Assen, waar hij zag hoe twee vakbondsleden lid werden die tot de dag daarvoor nog PvdA-lid waren. Van Bommel: "De vakbondsleden zijn de PvdA spuug- en spuugzat en zijn blij met het bondgenootschap van de SP."

e actiebereidheid

Agnes Kant was in Rotterdam, waar ze veel mensen sprak: “Mensen zijn boos. Er is enorme actiebereidheid. Ze voelen zich door de SP gesteund en vinden het geweldig dat we hier ook zijn.” Ook Paul Ulenbelt was in Rotterdam, waar veel mensen op de been waren: “De opkomst is bijzonder hoog, zeker als je bedenkt dat de regering iedereen het gevoel geeft dat het allemaal al besloten is. Er is nog helemaal niets besloten!” Minister Donner's voorstel om de AOW-leeftijd te verhogen ligt nu bij

de Raad van State, en moet de komende maanden nog door de Tweede en Eerste Kamer. Op elk van de vier podia werd de stemming erin gehouden met muziek. Met teksten als “Maar dit is nu het einde, we pikken het niet meer” deden de bands niet onder voor de stevige taal van de sprekers. En dat was heel stevige taal. Agnes Jongerius (FNV) in Rotterdam: “In 2004 stredden we samen met de leider van de PvdA. Maar nu heeft Bos zijn rode jas

uitgetrokken.” Peter Gortzak (FNV) in Deventer: “Het is een kille bezuiniging, omdat het geld wordt weggehaald bij de arme ouderen van de toekomst.” John Kerstens (FNV Bouw) in Eindhoven over de regeling dat bijvoorbeeld bouwvakkers na 30 jaar zwaar werk lichter werk krijgen aangeboden: “HALLO! Dames en heren politici! Onder welke steen zat u weggekropen het afgelopen halfjaar? Na 30 jaar lichter werk? Na 29 jaar een schop onder z'n kont! Dat is wat die bouwvakker kan krijgen!”

Sinterklaas liet ook van zich horen en verscheen zelfs op meerdere podia tegelijk. In Rotterdam dreigde hij dat er geen kadootjes zouden komen als de mensen niet in actie kwamen tegen de verhoging van de AOW-leeftijd. In Assen zong hij samen met de pieten: “AOW wie kent hem niet, AOW, AOW, 65, anders niet.” FNV'er Niek Stam, die op het podium in Rotterdam de duizenden actievoerders opriep te blijven strijden, was zelf ook strijdbaar. Stam: “Het is aan de mensen of ze willen knokken. Alleen mensen zelf kunnen opkomen voor hun eigen rechten.” Hij riep iedereen op om op 25 januari naar Den Haag te komen, over 65 dagen. Ook Agnes Kant ziet de geslaagde manifestaties slechts als een aftrap: “Wat de regeringspartijen zich niet realiseren, is dat dit pas het begin is.”

Tekst Diederik Olders
Foto's Sandra Beckerman, Rob de Kruijff,
Diederik Olders, Rob Voss

Agnes on tour

Tot aan de raadsverkiezingen bezoekt Agnes Kant alle Nederlandse provincies. 'Vraag Agnes wat u altijd al wilde weten', is het motto. Zelf vraagt ze tijdens de bijbehorende werkbezoeken ook honderduit: "Als je wilt weten wat er leeft, is dat de beste manier."

Henny Dresens werkt al acht jaar als wijkagent in Maastricht. Vanaf 2005 heeft hij de wijk Blauw Dorp onder zijn hoede. Twee dagen per week. Henny: "Het liefst zou ik hier alle dagen in de week werkzaam zijn. Helaas kom ik daar niet aan toe." Vandaag gaat hij met Agnes Kant op stap. Dat hij de wijk kent, blijkt al snel. Vanaf het moment dat de politieauto de wijk binnenrijdt, is Henny aan het woord. Over waar met drugs wordt gehandeld, waar vermoedelijk een hennepkwekerij zit en waar de jongeren zoal rondhangen 's avonds. Maar ook de mensen op straat kent hij. En de mensen kennen Henny. Iedereen zwaait naar hem en regelmatig maakt hij een praatje. Zo hoort Henny van alles over de wijk. Belangrijk, want een wijkagent heeft ook een belangrijke sociale functie. Hij spreekt mensen aan op hun gedrag, beantwoordt allerlei vragen of helpt bij een probleem. Zoals bij een radeloze mevrouw die problemen heeft met haar dochter. Henny spreekt met haar af dat hij ook eens gaat praten met

haar dochter. En hij tipt haar waar ze met haar problemen naar toe kan. Kant: "De wijkagent staat dicht bij de mensen en heeft hun vertrouwen. Tegelijk is hij de oren en ogen van de politieorganisatie. Daarom is het zo belangrijk dat de wijkagent overal in Nederland wordt ingezet, en vooral ook de tijd krijgt om zijn werk als wijkagent uit te voeren. Helaas zien we met de bezuinigingen van de minister dat de wijkagent veel ingezet wordt om de roosters van de nooddiensten te vullen."

Een maandagmiddag in Groningen

Stipt om twee uur arriveert Agnes Kant op het station. Sommige treinreizigers kijken verbaasd op. Is dat Agnes Kant? Hier in Groningen? "Groningen ligt een heel eind van Den Haag. Heel veel ministers of Kamerleden zien we hier niet. De meesten vinden het te ver", vertelt iemand.

In 'Grûnn' staat onder meer een gast-

college sociologie op het programma. De gastspreker wordt officieel aangekondigd: "Het woord is aan dr. Agnes Kant." Ze schiet in de lach: "Ik ben gepromoveerd in gezondheidswetenschappen, maar het komt de laatste jaren bijna niet meer voor dat ik met mijn titel wordt aangesproken." Ontspannen houdt ze een verhaal over de opkomst en consequenties van de neoliberale politiek. De aanwezige studenten stellen volop vragen: over inspraak op de universiteit, de verzorgingsstaat, de studiebeurs, en over Geert Wilders. "Is het mogelijk dat de SP in de toekomst met de PVV in een regering stapt, nu Wilders steeds meer ideeën van de SP overneemt?", wil een van hen weten. Kant: "We zijn blij dat de PVV zich soms door onze argumenten laat overtuigen, zoals bijvoorbeeld met de AOW. Maar de SP zal nooit regeren met een partij die een hele bevolkingsgroep wegzet omwille van geloof."

Een week later is de Gelderse hoofdstad aan de beurt. In de Arnhemse nieuwbouwwijk Schuytgraaf staat De Buitenplaats, een multifunctionele boerderij waar mensen met een handicap een zinvolle dagbesteding vinden. Zoals in de ambachtelijke kaarsenmakerij of in Atelier 23, waar kunst gemaakt wordt. Agnes Kant is verrast: "Geweldig dat deze mensen het hier zo naar hun zin hebben." Maar er is ook teleurstelling. Een groep van gehandicapte bezoekers mag niet meer komen. Vanwege de bezuiniging op de activerende ondersteuning. Met dank aan de 800 miljoen die bezuinigd wordt op de AWBZ. Kant: "Een drama voor deze mensen, en ook een groot probleem voor de instelling, die mogelijk moet sluiten omdat ze het door het verlies van deze inkomsten niet meer financieel rond krijgen." De tour van Agnes Kant duurt nog tot aan de gemeenteraadsverkiezingen van maart 2010.

Kijk voor meer informatie op www.sp.nl/dossier/agnes_on_tour

AGNES ON TOUR SCHEMA:

7 december Zaanstad
14 december Utrecht
21 december Rotterdam
4 januari Tilburg
11 januari Hengelo
18 januari Assen
25 januari Lelystad
1 februari Leeuwarden
8 februari Middelburg

Tekst Patrick Arink en Rob Janssen
Foto Suzanne van de Kerk

Oom agent is boos

Minister Ter Horst wil jaarlijks 190 miljoen op de politie gaan bezuinigen. Maar agenten zeggen dat ze nu al nauwelijks meer toekomen aan het werk op straat. Ze geven haar een dikke onvoldoende, blijkt uit een grootschalig onderzoek van de SP. “De minister leeft in een papieren werkelijkheid.”

Politieagent is niet zomaar een baan. Anthony van Baal, uit Tienray in Noord Limburg, is wijkagent. “Het is prachtig werk”, zegt hij enthousiast. Al twaalf jaar is hij bij de politie en hij zegt “dat uniform nooit meer uit te willen doen.”

Van Baal: “Het is mooi om een boef op heterdaad te pakken, om de dader voor de rechter te krijgen als mensen onrecht is aangedaan. Het is mooi om voor veiligheid in de buurt te kunnen zorgen.” Maar het moet wel kunnen.

Van Baal is boos over de manier waarop er met de politie wordt omgesprongen. Als wijkagent kan hij maar een klein deel van zijn tijd werkelijk op straat zijn. “Kijk,” zegt hij, “als wijkagent moet je in de wijk zijn, op straat. Je moet contact met de mensen onderhouden. Zo kan je dingen aan zien komen en problemen voorkomen. Daar is veel te weinig tijd voor.” “En”, gaat hij verder, “dat is ook aan de burgers niet uit te leggen. De goedwillende burger komt alleen in aanraking

met de politie als hij een acceptgiro op de mat krijgt, als hij midden in de nacht op een stille rechte weg 83 reed waar maar 80 was toegestaan.”

Van Baal staat niet alleen in zijn kritiek. In Nederland werken tweeënvijftigduizend mensen bij de politie. Ruim een op de vijf nam de moeite tijd om de enquête van de SP in te vullen. Het resultaat is opvallend. Hun hoogste baas, minister van Binnenlandse Zaken Guusje ter Horst, krijgt

van de agenten gemiddeld een 3,9 als rapportcijfer. Meer dan tachtig procent van de agenten vindt de werkdruk te hoog, en meer dan negentig procent noemt de arbeidsvoorwaarden slecht. Bijna negentig procent van de wijk-agenten zegt niet voldoende in de buurt aanwezig te kunnen zijn en bijna veertig procent van de agenten denkt er serieus over om op te stappen. SP-Tweede Kamerlid Ronald van Raak, woordvoerder politie, vindt de uitslag schokkend: "Je moet je realiseren dat politieagenten niet snel klagen. Het zijn over het algemeen gezagsgetrouwe mensen. Als de onvrede zo groot blijkt te zijn, dan is er echt iets aan de hand. Deze minister doet alsof er niets aan de hand is bij de politie. Zij leeft in een papieren werkelijkheid. In de echte werkelijkheid is er grote onvrede onder de politie, dat toont dit onderzoek aan."

'De politie doet haar ding, maar de volgende dag begint het weer van voor af aan'

De politie heeft niet alleen te maken met bezuinigingen op het politieapparaat. De afgelopen jaren zijn allerlei maatschappelijke voorzieningen verminderd of verdwenen. Ook voorzieningen voor mensen die op de een of andere manier in de problemen zijn gekomen: drugsverslaafden, psychiatrisch patiënten en anderen die specifieke hulp en opvang nodig hebben. Als die opvang ontbreekt en de zaken lopen uit de hand, als mensen een gevaar voor zichzelf of voor anderen gaan vormen, komt de politie in beeld. Maar juist voor dit soort problemen ontbreekt het de politie aan middelen en mogelijkheden om structureel iets op te lossen. 'Met verslaafden en "gestoorden" zitten we soms in een vicieuze cirkel van bonnen geven, oppakken, opsluiten en het begint weer opnieuw', meldt een van de agenten in het onderzoek: 'Daar gaat veel te veel geld en mankracht aan verloren.' Een andere agent omschrijft het zo: 'Psychiatrische patiënten die overlast veroorzaken in een buurt, als roep om aandacht. De politie wordt gebeld en doet haar ding. Persoon meenemen, instanties inschakelen. De

rechterlijke machtiging wordt vervolgens niet snel genoeg gegeven, terwijl deze mensen juist gebaat zijn bij een goede hulpverlening. Persoon wordt weer naar huis gestuurd en de volgende dag begint het van voor af aan. Het zijn dit soort incidenten die heel veel politietijd vergen.'

'Te veel generaals en te weinig soldaten'

De agenten hebben ook veel last van de bureaucratie. 'Het vechten tegen de eigen organisatie', zoals een van de agenten het omschrijft. 'Een waarde-loos computersysteem, nodeloze regelgeving en papierbergen', worden genoemd. 'Leidinggevenden die bezig zijn met het opkrikken van de cijfers ten behoeve van verschillende soorten rapportages. Dat schijnt belangrijker te zijn dan gewoon die burger te geven waar hij of zij om vraagt.'

Een andere politiefunctionaris omschrijft het zo: 'Mijn idee is dat de gehele Nederlandse politie is gebaseerd op wantrouwen tegen haar personeel. Een voorbeeld is het op het uur nauwkeurig verantwoorden van wat je gedaan hebt. De declaraties mogen niet van handgeschreven bonnen voorzien zijn, stel je voor dat je fraudeert. Een diensttelefoon met camera, daarvoor moet je een verklaring tekenen dat je geen privéfoto's maakt. Internet op de telefoon is al helemaal afgesloten, zodat je iets basaals als het nieuws niet kunt opzoeken, terwijl dat vaak de basis is voor ons werk. E-mailen mag uitsluitend werkgerelateerd zijn. Op straffe van ontslag moet je akkoord gaan met een verklaring dat je nooit ofte nimmer privé zult mailen.'

Terwijl er alom geklaagd wordt over te weinig agenten op straat groeit het aantal leidinggevenden gestaag. 'Toen ik begon was er één man ondersteuning op zes agenten. Nu is dat bijna een op een', merkt een van de agenten op: 'Te veel ondersteunende afdelingen en te weinig uitvoerende agenten, veel generaals en te weinig soldaten.' 'Die (leidinggevende) functies zijn duurbetaald, in tegenstelling tot degenen die het daadwerkelijke politiewerk doen', voegt hij er cynisch aan toe. 'Er is zoveel bureaucratie dat

de organisatie het politiewerk kan afschaffen, en toch aan het werk kan blijven.'

Agent Van Baal onderschrijft dit beeld. "In mijn regio Limburg Noord werken twaalfhonderd man. Daarvan lopen er vier- of vijfhonderd op straat – de rest zijn administratieve en ondersteunende functies."

'Ik voel me een verlengstuk van de Belastingdienst'

Een andere bron van ergernis van de agenten is het verplicht bonnen schrijven. 'Ik voel me vaak een verlengstuk van de belastingdienst', zegt een van de agenten. 'Helaas moet ik, om de target van tweehonderd bonnen te halen, kiezen voor de "makkelijke" bon. Zoals bijvoorbeeld fietsverlichting, omdat ik hiervan veel in een korte tijd kan realiseren. Honderdtachtig bonnen is verplicht, anders kan dat je jaarlijkse periodiek kosten.'

Een paar jaar geleden stond het schrijven van een bepaald aantal bonnen in de 'prestatiecontracten' van de politiekorpsen. Na kritiek van de Tweede Kamer zijn die bonnenquota afgeschaft. Bonnen zijn immers een middel om de veiligheid te vergroten, en geen doel op zich. Uit het onderzoek blijkt dat bonnenquota in de praktijk gewoon nog bestaan.

Van Raak: "Toen ik dat in het debat met de minister aanklaarde, kreeg ik doodleuk als antwoord dat het inderdaad uit de contracten is verdwenen en dat het nu een zaak van de korpsen zelf was. Maar de minister zei ook dat er wel voor 831 miljoen aan bonnen moet worden opgehaald. En dat het schrijven van bonnen juist het gezag van de agenten versterkte." "Nou," gaat hij verontwaardigd verder, "de agenten ervaren dat dus heel anders. Dat is een typisch voorbeeld van de papieren werkelijkheid waar deze minister in leeft."

Wat de agenten nog het meest dwars zit is dat die verplichte bonnen de relatie met het publiek verslechteren. 'Als mijn werkgever wil dat ik een bijstandsmoedertje drie bekeuringen uitschrijf, omdat ik die mogelijkheid heb, dan denk ik dat we de plank volledig misslaan', schrijft een agent. Een ander: 'Zolang je die politieagent

Huiskamerpost weg?

In maart van dit jaar plaatsten we in de Tribune een reportage over de huiskamer-politiepost in de Arnhemse wijk Klarendal als voorbeeld van een goede, kleinschalige post waar de menselijke maat centraal staat. Zoals we toen al schreven, is dit een van de wijkposten die in aanmerking komen voor sluiting. Ook in het vakbondsblad van de politievakbond ACP van november was te lezen dat deze politiepost mogelijk verdwijnt.

“Onzinverhalen”, noemt de gemeente Arnhem dit bij navraag. Ook de woordvoerder van de politie in Arnhem ontkent, en voegt toe: “Het ligt natuurlijk politiek gevoelig.” SP-gemeenteraadslid Jurgen Elfrink sprak met betrokkenen en bevestigt dat er gesprekken zijn over de toekomst van de post: “Er is nog geen plan, maar er wordt gesproken over het vervangen van ‘donkerblauw’ door ‘lichtblauw’ – echte politieagenten door ambtenaren met beperkte bevoegdheden. Ook het voortbestaan van de huiskamerpost hangt daarvan af.” De SP Arnhem wil deze politiepost graag behouden. Elfrink: “Wij willen meer blauw op straat, niet minder. Benaderbaar en laagdrempelig. Als deze post verdwijnt, komen we in actie.”

alleen bonnen laat schrijven, maar die inbreker wordt niet gepakt...? Vind je het dan gek dat mensen dit op een gegeven moment niet meer pikken?’

‘De vaste wijkagent moet terug op straat, lopend’

Ook de grotere fysieke afstand tussen de politie en het publiek speelt naar de mening van de agenten een rol in de verslechtering van de relatie met het publiek. ‘Toen ik bij de politie begon, zat ik gemiddeld zeven uur per dag in de wijk. Je dronk koffie in de wijk, had veel contact met je wijk. Je kende je mensen in de wijk, je was aanspreekbaar. Je kon anticiperen op situaties. Er werd veel gewaarschuwd et cetera.’ En: ‘Toen ik in 1975 begon, werkten er aanzienlijk meer mensen op straat. Wij woonden ook in de gemeenschappen en maakten er deel van uit. Daardoor kenden we alle ins en outs van de gemeenschap. De lijnen waren veel korter en we waren meer betrokken bij de maatschappij dan tegenwoordig.’ Maar liefst 88 procent van de wijkagenten zegt onvoldoende tijd te hebben om aanwezig te zijn in de buurt.

Agenten denken dat kleinschalige politiezorg effectiever is. Driekwart van de wijkagenten zegt dat kleine politieposten de veiligheid in de buurt kunnen vergroten. ‘De vaste wijkagent moet terug op straat. Niet in de auto of op de motor, nee, lopend. Desnoods op de fiets. Gewoon weer een praatje maken met de burgers. Nu is het zo: als je de politie ziet, dan is er wat aan de hand. Als de politie met je wil praten, heb je iets verkeerd gedaan.’ Er zijn plannen genoeg om de agent weer terug in de buurt te brengen, maar in de praktijk komt daar weinig van terecht. Agent Van Baal weet dat uit eigen ervaring: “In Limburg-Noord is afgesproken dat een wijkagent zestig procent van zijn tijd in de wijk kan zijn. In werkelijkheid is dat twintig tot veertig procent.”

Van Raak wijst erop dat de Tweede Kamer bij de Algemene Beschouwingen een motie van Agnes Kant heeft aangenomen, met brede steun, waarin staat dat bezuinigingen bij de politie niet mogen leiden tot minder blauw op straat. Van Raak: “Wij hebben een meldlijn geopend voor politieagenten en daarop zijn al honderden meldin-

gen binnengekomen van agenten die zeggen dat er nu al wijkposten worden gesloten en dat de agenten minder op straat komen.”

Hij laat het er niet bij zitten: “De situatie is nu al slecht en mag niet verder verslechteren door bezuinigingen. Het gaat om de veiligheid van de mensen in dit land. Als de minister het niet doet, zal de Tweede Kamer zelf stappen moeten ondernemen. En als dat niet gebeurt zullen de politieagenten in actie komen, denk ik.”

De anonieme citaten in dit artikel zijn afkomstig uit het rapport ‘De agent aan het woord’ en door de Tribunereditie licht geredigeerd. Het volledige rapport, met de originele citaten, is te downloaden vanaf www.sp.nl/service/rapport

Tekst Willem Bos
Foto's Rob Voss

Zout: al tien jaar smaakmakend

Politiek Café Zout beleefde op zondagmiddag 8 november de honderdste editie. In tien jaar tijd groeide dit lokale publieke debat in Oss uit tot een veelzijdig evenement van formaat.

Als de klapdeuren van de grote zaal van restaurant annex café en theater de Groene Engel in Oss opengaan, lijkt het wel de set van een grote theatershow. Op de tribune zitten wel tweehonderd mensen. Nog eens zo'n tweehonderdvijftig mensen staan voor het grote podium met muziekinstrumenten en geluidsapparatuur. Vader en zoon Leo en Stijn Steenbakkers openen om drie uur de jubileumaflevering. SP-wethouder Jules Iding neemt het woord. "Tien jaar geleden werd er in mijn ogen te weinig gedebatteerd in Oss. De naam Zout was snel bedacht. Niko Koffeman zei: 'Zout staat voor spraakmakend en prikkelend. Bovendien kun je zout tijdens een pittige discussie in de wonden strooien?'"

Vandaag worden er een nieuw decor en website gepresenteerd en treden er columnisten, cabaretgroepen en muzikanten op. Hoofdgasten Pieter Winsemius (de oud-minister) en Jan Marijnissen debatteren over de wijkenaanpak van het kabinet en de opkomst van Wilders. Marcel van Dam toont aan dat de verhoging van de AOW-leeftijd helemaal niet nodig is en

Wouke van Scherrenburg legt de tafelgasten het vuur na aan de schenen.

In tien jaar passeerden de meest uiteenlopende onderwerpen de revue. Van de oorlog in Irak tot homo-emancipatie. Van lokale tot landelijke politieke schandalen. Van het functioneren van de rechtspraak tot het al dan niet verhogen van de pensioenleeftijd. Veel bekende Nederlanders waren te zien in Zout. Alexander Pechtold, Dries van Agt, Prem Radhakishun, Mark Rutte, Frits Barend, Anky van Grunsven, Cees Grimbergen en Maarten van Rossem voerden er verhitte discussies. "Maar de kracht van Zout is vooral de combinatie van het serieuze debat, entertainment, muziek, cabaret, columnisten en een biertje", zegt Paul Peters achter de coulissen. Vanaf het eerste uur heeft hij de algemene leiding van Politiek Café Zout. In het begin dachten veel Ossenaars dat het echt een SP-thing was. Maar dat idee was snel verdwenen. Peters: "Het initiatief komt inderdaad van de SP, maar het is geen SP-feestje. De organisatie is onafhankelijk en nodigt gasten uit van

verschillende politieke partijen. Iedereen wordt hier zeer kritisch ondervraagd. Het maakt niet uit wat je achtergrond is. Sterker nog, SP'ers worden zelfs extra aan de tand gevoeld."

Tien jaar geleden startte Zout in het kleine café van de Groene Engel, maar al snel werd er verhuisd naar de grote theaterzaal. Want het politieke debat trok steeds meer bezoekers, uit alle geledingen van Oss en ver daarbuiten. Lilian Marijnissen moet nog steeds lachen als ze terugdenkt aan de aflevering met Jort Kelder. "Hij was hoofdgast en kwam te laat. Het was zijn eerste openbare optreden met Georgina Verbaan. In de zaal liepen wel honderd meisjes, allemaal Georgina-fans. Toen Jort en Georgina eindelijk arriveerden zei Jort tegen me: 'Heerlijk weer zeg. Ik heb de Porsche gewoon met open dak gereden!' Toen dacht ik: Zout is voor iedereen!" Jules Iding: "Een heel bijzonder moment vond ik het betoog van priester, theoloog en dichter Huub Oosterhuis. Hij was in staat om een volle zaal muisstil te krijgen. De koude rillingen liepen over m'n rug."

Presentator en columnist Prem Radhakishun is een veel en graag geziene gast. "Zout is de reden waarom ik op de tweede zondag van de maand mijn bed uit kom", vertelt hij. "Zout is een wethouder die stoelen opruimt, Zout is Jan Marijnissen die zijn dochter Lilian gasten laat ontvangen, Zout is vader en zoon Steenbakkers die domme vragen stellen, Zout is goede columnisten zoals de burgemeester van Ubbergen die fucking beter is dan welke betaalde columnist dan ook. Kijk, ik word voor veel dingen uitgenodigd. En dan vraag ik veel geld, want ik ben geweldig. Maar voor Zout vraag ik niets. Want bij Zout werken alleen maar vrijwilligers." Paul Peters: "Ik weet wat Prem normaal kost, dus ik koop als hij komt een fles van zijn favoriete Cubaanse rum. En die betaal ik zelf. Gewoon als dank."

Tekst Marjo van Lijssel
Foto Hans van der Poel

Dennis de Jong: “Pak lobbycircus aan”

Stop business as usual. Onder dat motto is SP-Europarlementariër Dennis de Jong een campagne gestart voor meer openheid en eerlijkheid. Grote bedrijven hebben immers veel te veel invloed in Brussel.

Met het uitklappen van een groot bord met de tekst *Stop business as usual*, op de trappen van het Europees Parlement ging op 10 november de gelijknamige campagne van start. Daarmee vragen de SP en 75 Europarlementariërs, plus vertegenwoordigers van consumentenorganisaties, milieubeweging en midden- en kleinbedrijf aandacht voor de ondoorzichtige macht van mensen en organisaties die voor veel geld parlementariërs en ambtenaren beïnvloeden.

Borrels, feestjes en cadeautjes

SP-Europarlementariër Dennis de Jong: “Er zijn minstens vijftienduizend lobbyisten actief in Brussel. Daarvan werkt tachtig procent voor de grote bedrijven of hun belangengroepen. Een voorbeeld van hoe dat gaat: de grote farmaceutische bedrijven willen reclame maken voor hun middeltjes. Om hier steun voor te krijgen tracteren ze parlementsleden op allerlei borrels, feestjes en cadeautjes. Daarnaast zetten ze patiëntengroepen op, die zogenaamd bestaan uit bezorgde medicijngebruikers, die zogenaamd allemaal meer reclame willen. Dat kan allemaal omdat lobbyisten in Brussel niet hoeven te vertellen van wie ze geld krijgen; zo kan een lobbyist zich voordoen als patiëntenvereniging. Maar de kleine en de niet-commerciële organisaties komen nauwelijks aan bod.”

Verwennen

Tijdens de persconferentie kwam ook de Consumentenbond met een voorbeeld van de oneerlijke verhoudingen: “Bij nieuwe regels over chemische stoffen kan de industrie wel honderd lobbyisten betalen, om met iedereen in Brussel te spreken. De Consumentenbond moet het met één

persoon doen.” Een onderzoeker vulde aan: “De grote banken en verzekeraars maken het helemaal bont: op pakweg 250 ambtenaren die zich in Brussel bezighouden met regels over financiële markten zijn bijna 350 lobbyisten van de grote banken actief. Jarenlang hebben deze lobbyisten aangedrongen op minder toezicht op banken: dat hebben ze gekregen. Nu hierdoor een gigantische crisis is ontstaan vraagt Brussel uitgerekend deze lobbyisten om met een oplossing te komen. Voor normale mensen onbegrijpelijk, maar voor Brussel is dit *business as usual*.”

Dennis de Jong heeft praktische ideeën over hoe je het lobbycircus kunt aanpakken: “Begin met verplichte registratie van lobbyisten. Wie zijn deze lobbyisten, welke

belangen vertegenwoordigen ze, hoe komen ze aan financiering en waar geven ze hun geld aan uit? Verder: geen commerciële reclame in het parlamentsgebouw, en een maximum van vijftig euro voor giften aan Europarlementariërs.” Hij roept parlementariërs op om geen zaken te doen met ongeregistreerde lobbyisten. Toen hij dezelfde vraag tijdens de verkiezingscampagne aan kandidaten voorlegde, durfden alleen de lijsttrekkers van de PvdA, GroenLinks en PvdD dat toe te zeggen. De andere partijen laten zich blijkbaar graag verwennen door lobbyisten die wat te verbergen hebben – al zullen ze dat zelf wel ‘informereren’ noemen

Tekst: Niels Jongerius
Foto: Fractie GUE/GNL

Jij en Ik zijn Wij!

Op 30 januari houdt de SP haar XVIe congres. Inzet is versterking van de partij en nóg steviger wortelen onder de bevolking. Hoe gaat de SP haar unieke positie de komende tijd verzilveren?

Het IXe congres in 1999

Precies tien jaar geleden stelde de SP tijdens haar IXe congres in Zwolle het beginselprogramma 'Heel de Mens' vast. Sindsdien is er veel gebeurd. De partij groeide op alle fronten: werd in 1999 het 25.000^e lid verwelkomd, tien jaar later staat het ledenaantal op ruim 47.000. In diezelfde periode groeide het aantal volksvertegenwoordigers van 200 naar een kleine 500 en ook het aantal lokale afdelingen nam fors toe.

De afgelopen tien jaar is er op politiek en maatschappelijk vlak een hoop gebeurd, zowel in Nederland als daarbuiten. Grote delen van de publieke sector – datgene wat van ons allen is – zijn aan de hoogste bieder verkocht. Ondertussen is de kloof tussen arm en rijk gestaag gegroeid, nationaal en internationaal. Ruim een jaar geleden brak er een ongekende financiële crisis uit met economische gevolgen die we nog steeds niet helemaal

overzien. De oorlogen in Afghanistan en Irak hebben de wereld niet veiliger gemaakt en wereldwijd lijdt meer dan een miljard mensen honger: een op de zes mensen.

Partijvoorzitter Jan Marijnissen: "De positie van de SP is uniek in de zin dat wij als enige politieke partij al vanaf het begin van de jaren negentig gewaarschuwd hebben voor de gevolgen van het neoliberalisme. In mijn boek 'Tegenstemmen', uit 1996, heb ik uitvoerig beschreven wat fout dreigde te gaan wanneer wij het Angelsaksische model van kapitalisme zouden overnemen. Nu is het zaak om te laten zien dat niet alleen onze analyses, maar ook onze oplossingen de beste zijn. De crises die zich nu aan ons opdringen, veroorzaken veel ellende. Tegelijkertijd maken ze duidelijk dat we zo niet verder kunnen en dat er fundamentele aanpassingen nodig zijn. Uit een recent wereldwijd onderzoek

van de BBC blijkt dat nog slechts een op de tien mensen gelooft dat het kapitalisme het systeem van de toekomst is."

En de SP-voorzitter staat niet alleen, of beter gezegd: niet méér alleen. De SP-analyse van tien jaar geleden, dat het ongeremd kapitalisme de samenleving ondermijnt, is anno 2009 gemeengoed geworden. Zo bezien is 'Heel de Mens' – waarin de kernbegrippen solidariteit, menselijke waardigheid en gelijkwaardigheid centraal staan en een lans gebroken wordt voor het stellen van grenzen aan de markt – onverminderd actueel en nog steeds fungerend als leidraad voor de SP. Het feit dat de partij de juiste analyse had en heeft, betekent echter nog niet dat de mensen zich automatisch zullen scharen achter de oplossingen die wij aandragen. Om zover te komen is meer (daad)kracht en slagvaardigheid nodig. We hebben meer leden en meer actieve leden nodig om daadwerkelijk een beter Nederland te realiseren. Dat was precies de inzet van ons XVe congres van 2007 in Rotterdam. De vraag is dan ook wat we de afgelopen twee jaar bereikt hebben en wat er niet gelukt is.

Wij SP.

Ik SP.

“Meer activisme vereist”

De afgelopen maanden hebben onze 150 lokale afdelingen en de regioconferenties gesproken over de congresstukken ‘Tien jaar na Heel de Mens’ en ‘Uitvoering congresbesluiten, november 2007’. Hoe zijn de besluiten van 2007 uitgevoerd en heeft dat het gewenste effect gehad? Zitten we nog op het goede spoor en wat zijn de prioriteiten voor de komende tijd?

“Bij ons werd tijdens de bespreking duidelijk dat we meer moeten doen op het vlak van het activeren van onze leden”, vertelt de Amsterdamse afdelingsvoorzitter Laurens Ivens: “Nieuwe leden moet je bezoeken. Dat is er de laatste tijd bij ingeschoten en daar moeten we een tandje bijzetten.”

Pim Siegers uit het Groningse Pekela stelt vast: “Het activisme in mijn afdeling mag wel wat nieuw leven worden ingeblazen. We waren nog tamelijk onervaren toen we vier jaar geleden meteen in het college kwamen. Dat heeft ertoe geleid dat we te veel met de gemeenteraad bezig zijn geweest. De komende tijd moeten we vaker de straat op.”

Algemeen secretaris Hans van Heijningen constateert dat de besluiten van 2007 voor een belangrijk deel uitgevoerd zijn. Toch is de partij er volgens hem op een aantal terreinen onvoldoende in geslaagd om echt vooruitgang te boeken. “Om te beginnen is het ledenaantal ten opzichte van eind 2007 met een paar duizend gekrompen”, legt Van Heijningen uit. “Dat komt vooral voort uit de teleurstelling onder leden dat we na de verkiezingsoverwinning van 2006 niet in de regering

kwamen. Ook het aantal leden dat actief is binnen de afdelingen is de afgelopen twee jaar onvoldoende gegroeid. Als je goed onder je eigen leden werkt is het mogelijk om een kwart tot eenderde van de leden op de een of andere manier actief te krijgen, dus dat is een belangrijke uitdaging. Tot slot zien we dat het aantal erkende afdelingen weliswaar licht gegroeid is, maar dat er nog te veel plaatsen zijn waar de SP nog niet vertegenwoordigd is. Daar moeten we aan blijven werken, net als aan het opzetten van nieuwe ROOD-groepen.” Volgens Van Heijningen zijn er echter ook wel degelijk resultaten geboekt. “We hebben duizenden leden geschoold en de ondersteuning van onze actieve mensen zit goed in elkaar. Ook zie je dat voorzitters en organisatiesecretarissen langer op hun plek blijven, terwijl het aantal wisselingen een paar jaar geleden echt te hoog lag. Al deze zaken maken dat de lijnen tussen de landelijke partij en de afdelingen kort zijn en dat er meestal goed samengewerkt wordt. Uit de discussies over de congresstukken blijkt dan ook dat er een grote eensgezindheid is over de vraag wat ons te doen staat. Je hoeft maar naar andere partijen te kijken om te zien dat dit een groot goed is.”

Ook Pim Siegers deelt die mening. “Voor ons was belangrijk dat we het eens werden over de vraag wat er anders en beter moet. Dat is in mijn ogen gelukt. Kijk, van het congres zal straks ook een belangrijk signaal uitgaan richting de raadsverkiezingen in maart. De dertigste januari moet dus zeker ook een stimulerende dag worden”, aldus Siegers.

Jij SP.

“Met ‘Wij’ benadrukken we het gemeenschapsgevoel dat we willen bevorderen”

Zoals de zaken er nu voorstaan, gaat de SP in ongeveer 110 plaatsen meedoen aan de raadsverkiezingen in maart. De partij gaat campagne voeren met de slogans: Jij SP; Ik SP; Wij SP.

Jan Marijnissen: “Wij stellen de mens en zijn keuze centraal. Daarom spreken we de mensen persoonlijk aan. Het ‘Wij’ staat voor het gemeenschapsgevoel dat we willen bevorderen.” Kijken we naar ons omringende landen, dan zien we aan de hand van bijvoorbeeld de recente successen van Die Linke in Duitsland dat steeds meer mensen zich aan laten spreken op dat ‘Wij-gevoel’. Tegelijk zie je dat de politieke elite in Duitsland een andere weg inslaat: christen-democraten en liberalen vormden een nieuwe regering die meteen het mes zet in de gezondheidszorg en voorziet in belastingverlaging voor bedrijven. SP-fractievoorzitter Agnes Kant: “Weet je wat zo teleurstellend is? Dat na het ontwaken uit de neoliberale droom – of beter gezegd nachtmerrie – ook ons kabinet niet zoekt naar een alternatief voor datgene wat heeft gefaald. Nu de beurskoersen zich weer enigszins lijken te stabiliseren, lijkt de noodzaak om tot veranderingen te komen als sneeuw voor de zon te verdwijnen. De manier waarop het kabinet de gevolgen van de crisis aanpakt en de kabinetsplannen voor de toekomst lijken wel heel erg op de politiek die deze crisis heeft veroorzaakt. Wat dit betekent weten we allemaal: afbraak van de sociale zekerheid en een verdere verschraling van zorg, onderwijs en politie. Wij moeten duidelijk maken dat er niet meer van hetzelfde, maar een nieuwe politieke koers moet komen. En dat doen we volop, met stevige oppositie en verzet waar het moet, zoals bij de AOW. Maar ook door met alternatieven te komen zoals bijvoorbeeld onze wet om te stoppen met de marktwerking in de thuiszorg. De kiezer komt straks voor de keuze te staan: liberaal en asociaal of menselijk en sociaal? Een menselijke en sociale koers komt er alleen als de SP meedoet. En daar zijn we klaar voor.”

Tekst Rob Janssen

Foto: Archief SP

Tekst Jola van Dijk
Foto Karen Veldkamp

“Er wordt met mensen gesold”

Samuel Michon (29) is sinds anderhalf jaar actief SP-lid. Hij is bestuurslid in Enschede, beheert de afdelingssite en maakt videoreportages van lokale acties.

Wat is je favoriete plek op de wereld?

“Brooklyn, New York. De wereld in het klein. Neem bijvoorbeeld de buurt Williamsburg: aan de noordkant christelijk orthodoxen, aan de zuidkant chassidische Joden, beide afkomstig uit Polen. Die kunnen elkaar niet uitstaan, maar zeventuizend kilometer verder zijn ze toch weer burenen.”

Je bent zelf ook Joods?

“Ja, een Breslover chassid. Wij hebben geen religieus leider of één centrale plek waar we samenkomen. Het gaat ons juist om het vinden van rust en geluk in jezelf.”

Wat doe je in het dagelijks leven?

“Ik verzorg internetoplossingen waarmee organisaties hun interne communicatie kunnen verbeteren.”

Heb je nog tijd voor hobby's?

“Niet veel, maar ik kijk wel graag films. Vooral documentaires over politiek, *Us Now* is een aanrader.”

Wat was jouw SP-moment?

“Begin november, tijdens een demonstratie van thuiszorgwerkers in Enschede. Als je daartussen staat, snap je pas echt dat bezuinigingen niet gaan om papieren cijfertjes, maar dat er met mensen wordt gesold.”

Wat brengt de kapitalist in je naar boven?

“Ik wil graag bijblijven met de ontwikkelingen in computerland, dus met alle mogelijke apparatuur, software, cursussen en seminars die daarbij horen.”

SCHEUREN

Foto Bart Muhl / H H

Groen 2010

Hoe kan een scheurkalender nou groen zijn? Het wringt een beetje, zoals bij een 'ecovakantie' waarvoor je uren in een vliegtuig moet zitten. Zeker na het bekijken van de tekst van 15 juli: Bezint eer ge print. Maar volgens de makers is *de groenste* 'klimaatneutraal' geproduceerd. Dat hopen we dan maar, want een leuk geschenk is het wel, zo'n kalender vol quotes en weetjes. Wie weet bijvoorbeeld wat een zeevonk is, of een rattenkoning? De kleine bespiegelingen en speelse tekeningetjes roepen herinneringen op aan de tijden dat in bijna elke wc een oergezellige scheurkalender prijkte. (DdJ)

De groenste scheurkalender
Erik Berends
Uitg. Bloomingmedia
www.degroenstescheurkalender.nl

LEZEN

Suriname nu

Wat krijg je als je Clark Accord (foto), auteur van onder meer 'De koningin van Paramaribo', gasthoofdredacteur maakt van hét Nederlandstalige magazine over Latijns-Amerika? Een Suriname-special! Deze speciale aflevering van LA Chispa beslaat een breed scala aan onderwerpen, variërend van goudwinning tot aan Chinese mensenhandelaars, van racistische klaagcultuur tot aan de toestroom van Nederlandse stagiaires. Accord zelf vertelt over zijn aankomende boek, waarmee hij een nieuw licht wil werpen op het slavernijverleden; de slachtofferrol voorbij. Om ons beeld van hedendaags Suriname nog wat extra op te vijzelen ontbreken ook een beschrijving van Paramaribo's hipste bioscoop en een zoektocht naar zinneprikkende vaginale stoombaden niet. (DdJ)

Suriname-special LA Chispa. Te bestellen via www.lachispa.eu of (030) 232 11 12

BELEVEN

Amandla Mandela

Met zijn 91 jaar is Nelson Mandela een levende legende. De musical *Amandla Mandela* vertelt zijn levensverhaal tegen een achtergrond van feestelijke Zuid-Afrikaanse dans en muziek. Ook nu nog, twintig jaar na zijn vrijlating van Robbeneiland, inspireren Mandela's geweldloze strijd tegen de apartheid en zijn krachtige karakter veel mensen. Zo ook acteur Kenneth Herdigein, die Mandela speelt. Om in de huid van de vredesactivist te kunnen kruipen bezocht Herdigein alle belangrijke plaatsen in het leven van Mandela. Een indrukwekkende reis, waarover Méline Kassens de documentaire 'Over Mandela' maakte (te zien via www.uitzendinggemist.nl). (JvD)

Amandla Mandela
Bos Theaterproducties
Speellijst: www.mandelademusical.nl

ZIEN

Capitalism: a love story

Door Daniël de Jongh

"Kunt u me uitleggen wat een *credit default swap* is?" Als geen ander verstaat Michael Moore de kunst om te laten zien dat de keizer geen kleren draagt. Met als gevolg dat directeurs hun deuren sluiten en de telefoon op de haak gooien, snelle zakenjongens het hazenpad kiezen en professoren beginnen te stotteren. In dat opzicht wijkt *Capitalism: a love story*, de nieuwste film van de rebelse regisseur, niet af van zijn eerdere werk. Uitgangspunt van de film is de vraag wat het omhelzen van het kapitalisme de Amerikanen heeft opgeleverd. In duizelingwekkend tempo passeren verschillende thema's de revue, elk haast een documentaire op zich. De naoorlogse jaren van ongebreidelde materiële groei.

De neoliberale periode van afbraak van arbeidsbescherming en onophoudelijke belastingverlagingen. De absurde en schrijnende situaties die zijn ontstaan toen de economie steeds meer op een casino ging lijken en echte, tastbare goederen aan belang inboetten. De manier waarop de financiële en zakelijke elite in tijden van crisis de democratie buitenspel zet. Centraal in de film staan beelden van gewone mensen die de dupe worden van het systeem. Mensen die uit hun huis gezet worden omdat ze zich hypotheek hebben laten aansmeren die ze nu niet meer kunnen betalen, bijvoorbeeld. Met het hele gezin bivakkerend in een bestelwagen, terwijl hun huis leeg staat te verkrotten. Opgekocht door een speculant. Zoals een vastgoedhandelaar

treffend opmerkt: "Kapitalisme houdt in dat iedereen een slaatje wil slaan uit andermans ongeluk." Maar Moore is hoopvol. Hij ziet mensen in opstand komen en huizen kraken, fabrieken bezetten en experimenteren met échte democratisering, van onderaf. Moore zelf heeft deze film de climax genoemd van de lijn die hij in eerdere films heeft uitgezet. Maar het lijkt onwaarschijnlijk dat hij hierna gaat rusten op zijn vele, welverdiende lauweren.

Vanaf 26 november in de bioscoop

Brief van de maand

Onthulling!

Het is bekend dat Sint Nikolaas geen blad voor de mond neemt. Vrijheid van meningsuiting heeft hij lief! Nu heeft een van de pieten uit de school geklapt. Zo werd mij bekend wat Sint aan het CDA heeft geschreven. Ik wil het u niet onthouden:

*Brussel wil géén onbenul,
Dus géén Balkenende.
Nederland blijft opgescheept
Met dat stuk ellende.
Asociaal en hypocriet,
Net als vriend Verhagen.
Hoelang zal de burgerij
Beiden nog verdragen?
Sint en Piet*

C. Kho, Amsterdam

Hongerend Europa

Op teletekst las ik dat er honger heerst in Europa, als gevolg van de recessie. Regeringen, bijvoorbeeld in Spanje, moeten steeds meer maatregelen nemen om voedselprogramma's op te zetten, omdat mensen het zelf niet meer kunnen betalen, hun huis uit moeten, omdat ze de hypotheek niet meer kunnen betalen. Het erge vind ik dat dit gewoon als mededeling wordt gedaan, net zoals je aangeeft dat de prijs van een zak aardappelen omhooggaat. En dat allemaal als gevolg van een rijke toplaag, die zich nog steeds probeert te verrijken.

Reeuwert Tromp, Soest

Marcel van Dam 1

Ja hoor, daar is hij weer: Marcel van Dam die vanaf zijn 8 miljoen kostende landgoed zijn licht over ons land laat schijnen. En daarbij natuurlijk even moet vermelden dat hij als arbeidersjochie in een Utrechtse volksbuurt is opgegroeid. Welnu: de vader van Marcel van Dam was hoofdinspecteur van politie te Utrecht en Marcels oudere broer Anton was oprichter en directeur/groootaandeelhouder van frisdrankfabriek Vrumona. Verder een goed interview met heldere standpunten, al miste ik een groot punt. Veel geld dat door Nederlanders voor hun pensioen is gespaard is in de Amerikaanse economie verdwenen en zal niet meer terugkomen. Dat de

Nederlandse staat daardoor in de toekomst belastinginkomsten gaat mislopen is feitelijk net zo triest als dat onze pensioenen straks kariger uit zullen vallen dan nu wordt gehoopt. Maar het ergste is m.i. nog dat de Nederlandse pensioenspaarders een flink deel van de inval in Irak hebben betaald.

Peter Smit

Marcel van Dam 2

Met veel belangstelling las ik in de Tribune het interview met Marcel van Dam. Ja, al zo'n 25 jaar lijden we onder de huidige onsolidaire politici en hun adviseurs en opdrachtgevers. Tel daarbij op de 'goudmaekers' die alleen hun persoonlijke belangen nastreven. Helaas staat daar een gefragmenteerde bevolking tegenover, waarvan een groot deel dan ook nog *alles* wijt aan immigranten. Mijn grote frustratie is dat iedereen ziet dat bijna alle genomen maatregelen ten laste komen van de 'gewone mensen' en toch maar heel weinigen over hun eigen schaduw heen durven te springen. Word actief in de politiek en/of ga bij de vakbeweging. Vecht voor je recht! Als men in de luie stoel blijft zitten, verandert er nooit wat.

N. Vink, Zoetermeer

Ga toch regeren

Eeuwig in de oppositie zitten, daar schiet je geen moer mee op. Alleen de regeringspartijen hebben werkelijke macht in Den Haag. Het electoraat kan niet eeuwig wachten. Men wil waar voor zijn stem. De 'zwevende kiezer' zou ik liever de 'zwalkende kiezer' willen noemen. Men stemt maar wat: het ene jaar dit, het volgende jaar dat. Alleen het electoraat van de confessionelen is enigszins partijtrouw. Er moet dus iets gebeuren. De SP moet een doorbraak zien te bewerkstelligen en in de regering terecht zien te komen, of de SP zal wegwijnen wegens gebrek aan relevantie.

Carl Gerritse

Opslag CO₂

Dat ze CO₂ met een industrie-stofzuiger uit de lucht kunnen halen, kan ik me best voorstellen. Als ze dat dan in buizen naar de zee zouden omleiden dan kan ik me daar ook nog wel iets bij voorstellen. Maar je slaat zoiets

toch niet op in een woonwijk, zoals Shell wil in Barendrecht?!

Hanneke Kres, Barendrecht

Carrièrejagers

De (semi-)publieke sector is een jachtterrein geworden voor carrièrejagers. Waar is de norm gebleven, Balkenende? Nu zelfs de excuses van de liberale markt en wat de burens verdienen worden gebruikt om de publieke sector zwaar te belasten, die politiek altijd onder druk staat om uitgemolken te worden. Het salaris van een minister zou het maximum moeten zijn binnen de (semi-)publieke sector, of nog liever minder. Dan blijft er meer geld over voor politie, mensen in de zorg en het onderwijs. En als dat reden is voor huidige topfunctionarissen in de (semi-)publieke sector om op te stappen zou ik zeggen: bedankt en tot ziens. Er zijn tussen alle werklozen voldoende gekwalificeerde mensen die het ook wel voor 100.000 Euro per jaar willen doen.

Henry van Beek, Metslawier

De oplettende lezer

Zonder ook maar iets af te willen doen aan de geweldige verdiensten van Frans Baron voor de SP in Friesland toch een correctie. Frans moet zonder meer herinnerd worden als de grondlegger van de SP in Friesland. Maar Smallingerland was niet de eerste Friese afdeling van de SP. Van 1972 tot 1980 was er al een SP-afdeling in Leeuwarden. Na onze verhuizing naar Alkmaar bleek dat wij onze opvolging slecht hadden geregeld. Van de afdeling in Leeuwarden bleef weinig tot niets over. Ongetwijfeld heeft Frans Baron ook dit bij zijn definitieve afscheid wel goed geregeld. Hij ruste in vrede.

**Willem en Marian de Vroomen,
Alkmaar**

Prik mee:
PRIKBORD@SP.NL

Vooruit met de geit!

De Q-koorts rukt op. In 2007 liepen 170 mensen een besmetting op, dit jaar zijn dat er al 2200. Q-koorts is een infectieziekte onder schapen en geiten, die ook kan overslaan op mensen. Heel veel dieren opeenpakken in megastallen zonder veel ruimte, daglicht en frisse lucht maakt dieren vatbaar voor ziektes. De provincie Groningen heeft dan ook vanwege de Q-koorts nieuwe megastallen verboden.

De ziekte heeft een griepachtig verloop, maar kan ook ernstiger gevolgen hebben. Inmiddels zijn er 6 mensen overleden aan deze ziekte, die voornamelijk in het zuiden van Nederland voorkomt. Verdere verspreiding levert niet alleen een gevaar op voor de volksgezondheid, maar betekent ook dat er op grote schaal dieren 'geruimd' zullen moeten worden.

Al in de zomer van vorig jaar eiste de SP dat het kabinet maatregelen neemt om de verspreiding in te dammen. SP-Tweede Kamerlid Henk van Gerven heeft in november een algeheel transportverbod voor geitenhouders bepleit: "Het kabinet loopt tot nu toe achter de feiten aan, zodat de besmetting zich sinds 2007 steeds verder heeft kunnen uitbreiden. Tot nu toe lijken bij het kabinet de economische belangen voorrang te krijgen boven de belangen van volksgezondheid. Dat kan zo niet langer."

Oftewel: kabinet, vooruit met de geit!

Foto Michiel Wijnbergh, Hollandse Hoogte

THEO DE BUURTCONGIERGE

De SP Winterpuzzel bestaat uit 2 delen: (I) Kruiswoordraadsel, (II) Woordraadsel.

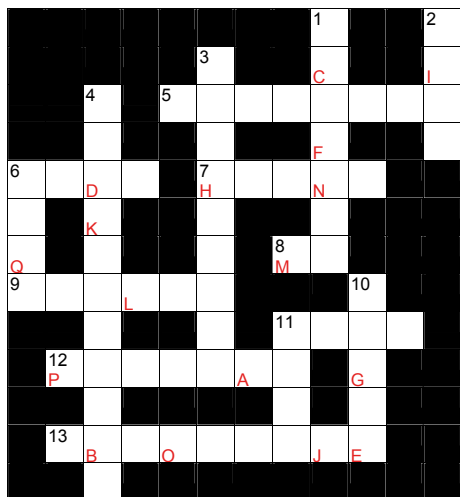
In het kruiswoordraadsel is de hele oplossing te vinden. Zet de letters die u in de met rode letters aangegeven vakjes van dit kruiswoordraadsel plaatst tevens in de overeenkomstige vakjes van de horizontale balk van het woordraadsel.

De negen vragen van het woordraadsel leveren, nadat u de oplossingen in de verticale balken invult, op diezelfde horizontale balk evenzovele controleletters. Alle vragen van het woordraadsel gaan over maatschappelijke betrokkenheid.

De oplossing is het woord van zeventien letters op de horizontale balk van het woordraadsel.

Wij wensen u een fijne tijd & veel puzzelplezier!

I Kruiswoordraadsel

Horizontaal

- 5 Frans burgerlijk wetboek, de Code ..., vond navolging in Europa. (8)
- 6 ... Parks weigert plaats te nemen in het volgens de segregatiewetten voor zwarte Amerikanen bestemde deel van de bus in Montgomery. (4)
- 7 Naomi ..., auteur van No Logo. (5)
- 8 Internationale Organisatie werkt voor internationaal recht, mondiale veiligheid en behoud van mensenrechten. (2, afk.)
- 9 Jaron ..., auteur van 'Digital Maoism'; visionair op het gebied van Virtual Reality en de maatschappelijke implicaties daarvan. (6)
- 11 Floris van ..., tijdgenoot van Thorbecke, kwam reeds in 1830 op voor rechtstreekse verkiezingen en ministeriële verantwoordelijkheid. (4)
- 12 'Grote ziel' (zijn bijnaam). (7)
- 13 Ward ..., Vlaams auteur. Zijn romans kenmerken zich door krachtige maatschappijkritiek. (9)

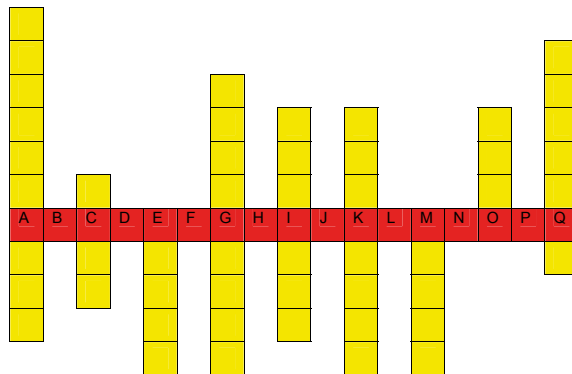
Verticaal

- 1 Germaine ... schrijft, als gevangene in concentratiekamp Ravensbrück, de operette 'Le Verfügbar aux enfers'. (7)
- 2 Thich Nhat ..., zenboeddhist, en vredes- en mensenrechtenactivist. (4)
- 3 Strijdster voor vrouwenrechten, Emmeline ..., richtte mede de 'Women's Social and Political Union' op. (9)
- 4 Romeins keizer (527-565) legde basis voor het recht in Europa. (11)
- 6 ... van Duijn, een van de oprichters van Provo. (4)
- 10 Nederlandse omroepvereniging promoot eerlijke en duurzame wereld. (5)
- 11 Duits fysicus, Otto ..., stelde mede de eerste kernsplijting vast en verzette zich tegen militaire toepassing van kernenergie. (4)

II Woordraadsel

Omschrijvingen

- A Het is allemaal een zaak van sociaal (10).
- C Met hart en (4).
- E John Lennon schreef het nummer 'Instant(5)'. (7)
- G De bedoeling van deze hulpmethode: mensen met elkaar te (9).
- I Als je bloed geeft is het ook een (7).
- K Het internet is (8), uw hulpacties zijn dat niet!
- M Voor de lieve (5).
- O (4) en vree.
- Q Freek zei het eens zo: '..... (7), had ik het maar (7), dan had ik het wel (7).

OPLOSSING NOVEMBER 2009

CRYPTOGRAM

Horizontaal

- 7) Meermanskaart 8) Koortsbeeld 9) Degeneratie 11) Fastfood 12) Liaan 13) Kei 14) Kanovaren 15) Bergkristal 20) Kuipstoeltje 22) Galgenmaal 23) Renbaan.

Verticaal

- 1) Sterke drank 2) Vastberaden 3) Kerkdienaar 4) Kroongetuige 5) Gastenboek 6) Kabeltelevisie 10) Benen 16) Rein 17) Kassa 18) Automaat 19) Sedan 21) Omgang.

HISTORISCHE KRUISWOORDTEST

Horizontaal

- 1) Mond-en-klauwzeer 9) Eau de vie 10) Statie 12) Pithecanthropus 14) Octave Mirbeau 19) Theo van Doesburg.

Verticaal

- 1) Menenpoort 2) Eirene 3) Kabila 4) Aam 5) Walter Hess 6) Eest 7) Regensburg 8) Luit 11) Stereo 13) hPa (hectopascal) 15) Tse 16) VVV (Volksalliantie Voor Vooruitgang) 17) Min 18) Udu.

Winnaar november: J. Merkus uit Elst

Stuur uw oplossing vóór 4 januari naar de Puzzelredactie van de Tribune, Vijverhofstraat 65, 3032 SC Rotterdam of tribunepuzzel@sp.nl.

Onder de inzenders van een goede oplossing wordt een gesigneerd boek verloot uit de SP-boekenstal.

SP

www.sp.nl

